P10_TA(2024)0035

Conferința ONU din 2024 privind schimbările climatice de la Baku, Azerbaidjan (COP29)

Rezoluția Parlamentului European din 14 noiembrie 2024 referitoare la Conferința ONU privind schimbările climatice 2024, Baku, Azerbaidjan (COP29) (2024/2718(RSP))

(C/2025/808)

Parlamentul European,

— având în vedere Convenția-cadru a ONU asupra schimbărilor climatice (CCONUSC) și Protocolul de la Kyoto la aceasta,

— având în vedere acordul adoptat la cea de a 21-a Conferință a părților la CCONUSC (COP21) de la Paris, la 12 decembrie 2015 (Acordul de la Paris),

— având în vedere cea de a 28-a Conferință a părților (COP28) la CCONUSC, cea de a 18-a Conferință a părților care servește drept reuniune a părților la Protocolul de la Kyoto (CMP18), cea de a cincea Conferință a părților care servește drept reuniune a părților la Acordul de la Paris (CMA5), precum și Pactul climatic de la Glasgow, adoptat la cea de a 26-a Conferință a părților la CCONUSC (COP26) de la Glasgow, din 13 noiembrie 2021,

— având în vedere acordul încheiat la cea de a 27-a Conferință a părților la CCONUSC (COP27) în vederea creării unui fond special pentru pierderi și daune (P&D), înființarea, la COP28, a unui comitet de tranziție privind punerea în funcțiune a noilor mecanisme de finanțare pentru a răspunde la P&D, precum și Rețeaua de la Santiago pentru pierderi și daune,

— având în vedere rezoluția sa din 21 noiembrie 2023 referitoare la Conferința ONU privind schimbările climatice 2023, Dubai, Emiratele Arabe Unite (COP28) ([1]),

— având în vedere rezoluția sa din 25 aprilie 2024 referitoare la Azerbaidjan, în special reprimarea societății civile și cazurile dr. Gubad Ibadoghlu și Ilhamiz Guliev ([2]), precum și toate rezoluțiile sale anterioare referitoare la Azerbaidjan,

— având în vedere Agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă și obiectivele de dezvoltare durabilă ale Organizației Națiunilor Unite,

— având în vedere rezoluția sa din 15 iunie 2023 referitoare la punerea în aplicare și realizarea obiectivelor de dezvoltare durabilă ([3]),

— având în vedere Raportul special din 2018 al Grupului interguvernamental privind schimbările climatice (IPCC) referitor la încălzirea globală cu 1,5 °C, raportul său special privind schimbările climatice și terenurile, raportul său special privind oceanele și criosfera într-un context climatic în schimbare și cel de al 6-lea raport al său de evaluare (AR6),

— având în vedere Consiliul științific consultativ european privind schimbările climatice, raportul său din 18 ianuarie 2024 intitulat „Drumul UE către neutralitatea climatică: progrese, neconcordanțe între politici și oportunități)” și raportul său din 15 iunie 2023 intitulat „Aviz științific pentru a stabili un obiectiv pentru climă la nivelul UE pentru 2040 și un buget pentru gazele cu efect de seră în perioada 2030-2050”,

— având în vedere Regulamentul (UE) 2021/1119 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 iunie 2021 de instituire a cadrului pentru realizarea neutralității climatice și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 401/2009 și (UE) 2018/1999 („Legea europeană a climei”) ([4]),

— având în vedere legislația UE recent adoptată care transpune în politici concrete în diferite sectoare obiectivele UE de a reduce emisiile nete cu cel puțin 55 % până în 2030 comparativ cu nivelurile din 1990 și de a atinge obiectivul obligatoriu al UE de neutralitate climatică până în 2050 (pachetul „Pregătiți pentru 55”),

— având în vedere Decizia (UE) 2022/591 a Parlamentului European și a Consiliului din 6 aprilie 2022 privind un Program general al Uniunii de acțiune pentru mediu până în 2030 („PAM 8”) și raportul de monitorizare din 2023 al Agenției Europene de Mediu privind progresele obținute în îndeplinirea obiectivelor PAM 8 și evaluarea la jumătatea perioadei a PAM 8, realizată de Comisie,

([1]) JO C, C/2024/4210, 24.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/4210/oj.
([2]) Texte adoptate, P9_TA(2024)0369.
([3]) JO C, C/2024/493, 23.1.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/493/oj.
([4]) JO L 243, 9.7.2021, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1119/oj.

— având în vedere rezoluția sa din 28 noiembrie 2019 referitoare la urgența climatică și de mediu ([5]),

— având în vedere comunicarea Comisiei din 6 februarie 2024 intitulată „Asigurarea viitorului nostru – Obiectivul climatic al Europei pentru 2040 și calea către neutralitatea climatică până în 2050 pentru o societate durabilă, justă și prosperă” (COM(2024)0063),

— având în vedere comunicarea Comisiei din 12 martie 2024 intitulată „Gestionarea riscurilor climatice – protejarea oamenilor și a prosperității” (COM(2024)0091),

— având în vedere comunicarea Comisiei din 24 februarie 2021 intitulată „Construirea unei Europe reziliente la schimbările climatice – Noua strategie a UE privind adaptarea la schimbările climatice” (COM(2021)0082),

— având în vedere rezoluția sa din 17 decembrie 2020 referitoare la Strategia UE privind adaptarea la schimbările climatice ([6]),

— având în vedere raportul din 2023 privind diferența dintre nivelul preconizat și nivelul sustenabil al emisiilor al Programului Organizației Națiunilor Unite pentru Mediu (UNEP), din 20 noiembrie 2023, intitulat „Record depășit – Temperaturile au atins noi culmi, dar lumea (tot) nu reușește să reducă emisiile”, raportul său din 2023 privind decalajele în materie de adaptare, din 2 noiembrie 2023, intitulat „Subfinanțare. Pregătire deficitară – Investiții și planificare inadecvate în adaptarea la schimbările climatice pun lumea în pericol” și raportul său din 2023 privind deficitul de producție, din 8 noiembrie 2023, intitulat „Eliminare treptată sau creștere progresivă? Principalii producători de combustibili fosili își propun să mărească cantitățile extrase, în pofida promisiunilor legate de climă”,

— având în vedere raportul de sinteză al CCONUSC din 14 noiembrie 2023 privind contribuțiile stabilite la nivel național (CSN) în temeiul Acordului de la Paris,

— având în vedere rezumatul celui de al doilea raport al Grupului de experți independenți la nivel înalt privind finanțarea combaterii schimbărilor climatice, din noiembrie 2023, intitulat „Un cadru de finanțare a combaterii schimbărilor climatice: acțiuni decisive pentru a transpune în realitate Acordul de la Paris”,

— având în vedere raportul UNEP din 1 decembrie 2023 intitulat „Cu ochii pe metan: Raportul din 2023 al Observatorului internațional al emisiilor de metan” și raportul UNEP din 6 mai 2021 intitulat „Evaluarea emisiilor de metan la nivel mondial: Avantajele și costurile atenuării emisiilor de metan”,

— având în vedere raportul din 2024 „Monitorizarea emisiilor de metan la nivel mondial”, din martie 2024, publicat de Agenția Internațională a Energiei,

— având în vedere comunicarea Comisiei din 14 octombrie 2020 privind o strategie a UE de reducere a emisiilor de metan (COM(2020)0663),

— având în vedere raportul privind rezultatele dialogului strategic despre viitorul agriculturii UE, intitulat „Un viitor comun pentru agricultură și alimentație în Europa”,

— având în vedere rezoluția sa din 21 octombrie 2021 referitoare la o strategie a UE de reducere a emisiilor de metan ([7]),

— având în vedere raportul din 19 martie 2024 al Organizației Meteorologice Mondiale privind situația climei în lume în 2023,

— având în vedere serviciul Copernicus privind schimbările climatice și raportul său din 2023 despre aspectele importante privind clima la nivel mondial,

— având în vedere Registrul global al emisiilor și rezervelor de combustibili fosili,

— având în vedere raportul UNEP din 18 februarie 2021 intitulat „Să facem pace cu natura: un plan științific pentru a trata situațiile de urgență legate de climă, biodiversitate și poluare”,

— având în vedere raportul de evaluare globală a biodiversității și serviciilor ecosistemice, din 25 noiembrie 2019, publicat de Platforma interguvernamentală științifico-politică privind biodiversitatea și serviciile ecosistemice,

— având în vedere Cadrul mondial pentru biodiversitate de la Kunming-Montreal, adoptat la cea de a 15-a Conferință a părților la Convenția ONU privind diversitatea biologică (COP15),

— având în vedere comunicarea Comisiei din 20 mai 2020 intitulată „Strategia UE privind biodiversitatea pentru 2030: Readucerea naturii în viețile noastre” (COM(2020)0380),

— având în vedere rezoluția sa din 9 iunie 2021 referitoare la Strategia UE privind biodiversitatea pentru 2030: Readucerea naturii în viețile noastre ([8]),

([5]) JO C 232, 16.6.2021, p. 28.
([6]) JO C 445, 29.10.2021, p. 156.
([7]) JO C 184, 5.5.2022, p. 105.
([8]) JO C 67, 8.2.2022, p. 25.

— având în vedere raportul privind atelierul cosponsorizat de IPBES-IPCC din 10 iunie 2021 privind biodiversitatea și schimbările climatice,

— având în vedere rezoluția sa din 6 octombrie 2022 referitoare la un impuls pentru oceane: consolidarea guvernanței oceanelor și a biodiversității ([9]),

— având în vedere acordul convenit în temeiul Convenției Națiunilor Unite asupra dreptului mării și referitor la conservarea și utilizarea durabilă a biodiversității marine în zonele care nu intră sub jurisdicție națională (Tratatul privind marea liberă), adoptat la 19 iunie 2023,

— având în vedere rezoluția sa din 28 aprilie 2021 referitoare la protecția solului ([10]),

— având în vedere raportul Agenției Europene de Mediu (AEM) din 4 decembrie 2019 intitulat „Mediul european – situația actuală și perspective în 2020", evaluarea AEM din 8 septembrie 2022 despre potențialul solurilor europene pentru acțiuni climatice mai ferme și prima evaluare europeană a riscurilor climatice efectuată de AEM la 11 martie 2024,

— având în vedere rezoluția sa din 16 septembrie 2020 referitoare la rolul UE în protejarea și refacerea pădurilor la nivel mondial ([11]),

— având în vedere rezoluția sa din 15 septembrie 2022 referitoare la consecințele secetei, ale incendiilor și ale altor fenomene meteorologice extreme: intensificarea eforturilor UE de combatere a schimbărilor climatice ([12]),

— având în vedere Raportul mondial al ONU privind dezvoltarea sectorului apei din 9 mai 2023 intitulat „Parteneriatele și cooperarea în domeniul apei" și Conferința ONU privind apa, care a avut loc în perioada 22-24 martie 2023, prima conferință majoră a ONU dedicată apei după anul 1977,

— având în vedere Rezoluția Adunării ONU pentru mediu din 1 martie 2024 privind soluțiile viabile și nediscriminatorii pentru consolidarea politicilor în domeniul apei pentru a înfăptui o dezvoltare durabilă în contextul schimbărilor climatice, al pierderii biodiversității și al poluării,

— având în vedere rezoluția sa din 5 octombrie 2022 referitoare la accesul la apă ca unul dintre drepturile omului – dimensiunea externă ([13]),

— având în vedere Raportul mondial al ONU din 2019 privind dezvoltarea sectorului apei, intitulat „Să nu lăsăm pe nimeni în urmă",

— având în vedere Raportul mondial al ONU din 2024 privind dezvoltarea sectorului apei, intitulat „Apă pentru prosperitate și pace",

— având în vedere comunicarea Comisiei din 11 martie 2020 intitulată „Un nou Plan de acțiune privind economia circulară – Pentru o Europă mai curată și mai competitivă" (COM(2020)0098),

— având în vedere rezoluția sa din 10 februarie 2021 referitoare la noul plan de acțiune privind economia circulară ([14]),

— având în vedere Cadrul global al UNEP privind substanțele chimice – Pentru o planetă care să nu mai sufere din cauza substanțelor chimice și deșeurilor, publicat în martie 2024,

— având în vedere raportul Comisiei din 23 noiembrie 2020 intitulat „Analiză actualizată a efectelor sectorului aviatic asupra climei, altele decât cele legate de CO_2, și a eventualelor măsuri de politică adoptate în temeiul articolului 30 alineatul (4) din Directiva privind sistemul UE de comercializare a certificatelor de emisii" (COM(2020)0747),

— având în vedere raportul Agenției Internaționale pentru Energie Regenerabilă din iunie 2023 intitulat „Perspectiva tranzițiilor energetice la nivel mondial 2023: cum să ajungem la 1,5 °C",

— având în vedere raportul Agenției Internaționale a Energiei (AIE) din mai 2021 intitulat „Zero emisii nete până în 2050 – O foaie de parcurs pentru sectorul energetic mondial" și actualizarea sa din septembrie 2023 intitulată „Foaie de parcurs pentru obiectivul zero emisii nete: În ce direcție trebuie să meargă lumea pentru ca obiectivul 1,5 °C să poată fi atins",

— având în vedere raportul special al AIE din mai 2024 intitulat „Strategii pentru tranziții energetice echitabile, cu tehnologii curate și la prețuri accesibile" și raportul său din iunie 2024 intitulat „Angajamentul de la COP28 de a tripla capacitatea de energie din surse regenerabile. Monitorizarea eforturilor țărilor și identificarea unor politici de reducere a decalajului",

— având în vedere Cadrul de acțiune de la Sendai al ONU pentru reducerea riscurilor de dezastre în perioada 2015-2030,

— având în vedere raportul din 2023 al Biroului ONU pentru reducerea riscurilor de dezastre (UNDRR) privind evaluarea la jumătatea perioadei a punerii în aplicare a Cadrului de acțiune de la Sendai pentru reducerea riscurilor de dezastre în perioada 2015-2030,

— având în vedere Raportul de evaluare globală al UNDRR din 2023 privind reducerea riscurilor de dezastre,

([9]) JO C 132, 14.4.2023, p. 106.
([10]) JO C 506, 15.12.2021, p. 38.
([11]) JO C 385, 22.9.2021, p. 10.
([12]) JO C 125, 5.4.2023, p. 135.
([13]) JO C 132, 14.4.2023, p. 54.
([14]) JO C 465, 17.11.2021, p. 11.

— având în vedere raportul Organizației Mondiale a Sănătății (OMS) din 20 decembrie 2023 privind schimbările climatice și sănătatea,

— având în vedere rezoluția sa din 15 iunie 2023 referitoare la Ziua europeană pentru victimele crizei climatice mondiale ([15]),

— având în vedere raportul Centrului Comun de Cercetare din 7 iunie 2023 intitulat „Impactul schimbărilor climatice asupra infrastructurii energetice critice din domeniul apărării”,

— având în vedere Busola strategică pentru securitate și apărare, aprobată de Consiliu la 21 martie 2022,

— având în vedere foaia de parcurs privind schimbările climatice și apărarea, propusă de Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE) în noiembrie 2020,

— având în vedere rezoluția sa din 7 iunie 2022 referitoare la Foaia de parcurs a SEAE privind schimbările climatice și apărarea ([16]),

— având în vedere concluziile adoptate cu ocazia celei de a 66-a sesiuni a Comisiei ONU pentru Statutul Femeilor, din 25 martie 2022, intitulate „Realizarea egalității între femei și bărbați și emanciparea tuturor femeilor și fetelor în contextul politicilor și programelor privind schimbările climatice, mediul și reducerea riscului de dezastre”,

— având în vedere raportul raportorului special al ONU, din 26 iulie 2022, referitor la promovarea și protecția drepturilor omului în contextul schimbărilor climatice,

— având în vedere Rezoluția 41/21 a Consiliului pentru Drepturile Omului al ONU din 12 iulie 2019 intitulată „Drepturile omului și schimbările climatice”,

— având în vedere Convenția ONU cu privire la drepturile copilului din 1989 și Comentariul general nr. 26 din 22 august 2023 al Comitetului ONU pentru drepturile copilului privind drepturile copiilor și mediul, cu un accent special pe schimbările climatice,

— având în vedere Strategia UE privind drepturile copilului din 2021,

— având în vedere raportul raportorului special al ONU privind drepturile popoarelor indigene, din 1 noiembrie 2017, referitor la impactul schimbărilor climatice și al finanțării combaterii acestora asupra drepturilor popoarelor indigene și Declarația de la Stockholm +50 privind popoarele indigene,

— având în vedere al doilea raport al CCONUSC, din 29 ianuarie 2024, privind stabilirea nevoilor părților care sunt țări în curs de dezvoltare în legătură cu punerea în aplicare a Convenției și a Acordului de la Paris,

— având în vedere rezultatele summitului de la Paris pentru un nou pact de finanțare globală, din iunie 2023,

— având în vedere Cadrul comun al G20 pentru tratamentul datoriilor dincolo de Inițiativa privind suspendarea serviciului datoriei,

— având în vedere rapoartele speciale ale Curții de Conturi Europene nr. 04/2023 din 15 februarie 2023 intitulat „Alianța mondială împotriva schimbărilor climatice plus – Realizările nu s-au ridicat la înălțimea ambițiilor” și nr. 18/2023 din 26 iunie 2023 intitulat „Obiectivele UE în materie de energie și de climă – Obiectivele pentru 2020 au fost atinse, dar nu este deloc sigur că acțiunile menite să asigure îndeplinirea obiectivelor pentru 2030 vor fi suficiente”,

— având în vedere concluziile Consiliului din 17 octombrie 2023 privind pregătirile pentru cea de a 28-a Conferință a părților (COP28) la CCONUSC (Dubai, 30 noiembrie-12 decembrie 2023),

— având în vedere concluziile Consiliului din 14 octombrie 2024 privind pregătirile pentru cea de a 29-a Conferință a părților (COP29) la CCONUSC (Baku, 11-22 noiembrie 2024),

— având în vedere concluziile Consiliului din 8 octombrie 2024 privind finanțarea acțiunilor climatice în perspectiva Conferinței ONU privind schimbările climatice COP29, care va avea loc în perioada 11-22 noiembrie 2024,

— având în vedere întrebările adresate Comisiei și Consiliului referitoare la Conferința ONU din 2024 privind schimbările climatice, de la Baku, Azerbaidjan (COP29) (O-0010/2024 – B10-0104/2024 și O-0009/2024 – B10-0105/2024),

— având în vedere articolul 142 alineatul (5) și articolul 136 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,

— având în vedere propunerea de rezoluție a Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară,

([15]) JO C, C/2024/488, 23.1.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/488/oj.
([16]) JO C 493, 27.12.2022, p. 19.

A. întrucât Parlamentul European a declarat stare de urgență pentru climă și mediu și s-a angajat să combată și să limiteze imediat acest pericol;

B. întrucât Acordul de la Paris a intrat în vigoare la 4 noiembrie 2016; întrucât, până în prezent, au aderat la acord 193 de state plus UE, reprezentând peste 98 % din emisiile de la nivel mondial;

C. întrucât, potrivit raportului UNEP din 2023 privind diferența dintre nivelul preconizat și nivelul sustenabil al emisiilor, dacă s-ar pune în practică integral CSN-urile necondiționate stabilite în temeiul Acordului de la Paris pentru 2030, lumea ar putea să limiteze creșterea temperaturii la 2,9 °C în acest secol, iar dacă s-ar pune în practică integral CSN-urile condiționate s-ar reduce creșterea temperaturii la 2,5 °C;

D. întrucât, potrivit previziunilor din raportul de sinteză al CCONUSC din 2023 privind CSN-urile, în 2030 nivelul total al emisiilor de gaze cu efect de seră (GES) la nivel mondial va fi cu 2 % sub nivelul din 2019; întrucât prima evaluare la nivel global (GST), finalizată în 2023 la COP28, evidențiază necesitatea critică de a limita încălzirea globală la 1,5 °C pentru a reduce drastic riscurile și impactul schimbărilor climatice; întrucât fereastra de oportunitate pentru menținerea creșterii temperaturii sub pragul de 1,5 °C se închide într-un ritm alarmant; întrucât emisiile continuă să crească, iar diferența dintre nivelul preconizat și nivelul sustenabil al emisiilor se amplifică; întrucât IPCC a ajuns la concluzia că, în scenariile care limitează încălzirea la 1,5 °C, emisiile de GES trebuie să ajungă, până în 2030, cu 43 % sub nivelul din 2019;

E. întrucât au fost depășite șase din cele nouă limite ale planetei, analizate de Centrul de Reziliență de la Stockholm;

F. întrucât comunicarea Comisiei COM(2024)0063 stabilește un obiectiv climatic pentru 2040; întrucât președinta aleasă Ursula von der Leyen s-a angajat să propună un obiectiv climatic pentru 2040 în orientările ei politice pentru următoarea Comisie;

G. întrucât, la 16 octombrie 2023, UE și statele sale membre și-au trimis versiunea actualizată a CSN-urilor, prin care se angajează să își reducă emisiile nete de GES cu cel puțin 55 % până în 2030 comparativ cu 1990, ceea ce face ca Uniunea să se numere în continuare printre liderii mondiali în materie de politici climatice;

H. întrucât Statele Unite sunt responsabile pentru 24,1 % din emisiile cumulate de CO_2 de la nivel mondial, EU-27 pentru 16,7 %, China pentru 14,7 %, Rusia pentru 6,7 %, iar Regatul Unit pentru 4,5 %;

I. întrucât pentru a atinge obiectivele pentru climă la nivel mondial trebuie ca toate părțile să facă un efort colectiv; întrucât emisiile din UE reprezintă în jur de 6,1 % din emisiile de la nivel mondial, în timp ce populația Uniunii reprezintă 5,7 % din totalul mondial ([17]) ([18]) ([19]); întrucât nu va fi suficientă doar decarbonizarea UE;

J. întrucât baza de date comunitară privind emisiile de GES pentru cercetarea atmosferică globală (EDGAR) arată că, în 2023, cele mai mari economii, ca, de pildă, China, India și Brazilia, și-au mărit emisiile, în timp ce toate sectoarele din UE-27 au înregistrat o scădere a emisiilor de GES comparativ cu 2022;

K. întrucât prima evaluare la nivel global (GST), finalizat în 2023 la COP28, a subliniat necesitatea urgentă de a ne ocupa de cele două crize globale interconectate: schimbările climatice și pierderea biodiversității, în contextul mai larg al îndeplinirii obiectivelor de dezvoltare durabilă, subliniind totodată că este de importanță vitală pentru sustenabilitatea acțiunilor climatice să se protejeze, să se conserve, să se refacă și să se utilizeze durabil natura și ecosistemele;

L. întrucât apa este o resursă fundamentală pentru viața oamenilor și pentru activitățile economice, inclusiv pentru agricultură și ecosisteme; întrucât provocările legate de apă, inclusiv poluarea apei și deficitul de apă, sunt în creștere; întrucât apa este un mediu primar prin care schimbările climatice afectează societățile și ecosistemele și viceversa, inclusiv prin secete, inundații, deficit de apă și modificarea regimului de precipitații, care se intensifică și se produc cu mai mare frecvență; întrucât acest lucru exacerbează impactul schimbărilor climatice și riscurile pe care le prezintă pentru biodiversitate, reziliența ecosistemelor, agricultură, securitatea alimentară și energetică și nevoile de bază ale oamenilor, amenințând totodată progresele obținute cu greu în materie de dezvoltare și tranziția verde, precum și drepturile omului și pacea; întrucât 1,42 miliarde de oameni trăiesc în zone cu vulnerabilitate ridicată sau extrem de ridicată a resurselor de apă; întrucât gestionarea rezilientă la climă a apei și a sistemelor de salubritate reprezintă o componentă esențială a atenuării schimbărilor climatice și a adaptării la acestea; întrucât multiplele servicii ecosistemice furnizate de apă ar trebui asigurate, printre altele, prin planificare, gestionare și investiții în inovare în domeniul apei, inclusiv în eficiența energetică și utilizarea eficientă și reutilizarea apei, precum și în refacerea și protejarea ecosistemelor de apă dulce; întrucât gospodărirea apelor are legături puternice cu alte politici, necesitând coerență între politici și măsuri luate la nivelul bazinelor hidrografice în ansamblu, recurgându-se la soluții bazate pe natură;

([17]) Comunicarea Comisiei din 31 octombrie 2024 intitulată „Raport intermediar privind acțiunile climatice ale UE pentru 2024” (COM(2024)0498).

([18]) Programul Organizației Națiunilor Unite pentru Mediu, „Emissions Gap Report 2024” (Raportul pe 2024 privind discrepanțele în materie de emisii).

([19]) Comisia Europeană: Centrul Comun de Cercetare, Baza de date privind emisiile pentru cercetări atmosferice globale (EDGAR), „GHG emissions of all world countries – 2024” (Emisiile de GES din toate țările lumii - 2024).

M. întrucât solurile constituie cel mai mare rezervor de carbon terestru, iar asigurarea unor soluri sănătoase întărește reziliența și reduce vulnerabilitatea la schimbările climatice;

N. întrucât pădurile joacă un rol esențial în atenuarea schimbărilor climatice și adaptarea la acestea; întrucât stoparea defrișărilor, protejarea mai perseverentă a pădurilor, împădurirea și reîmpădurirea, precum și aprovizionarea responsabilă se numără printre principalele acțiuni de atenuare;

O. întrucât efectele căldurii pot fi exacerbate în orașe, care adăpostesc peste jumătate din populația lumii, din cauza efectului de insulă termică urbană; întrucât valurile de căldură atrag după sine creșterea pronunțată a consumului de energie, scăderea productivității muncii și riscuri mai mari pentru sănătate, făcând să crească numărul de decese cauzate de caniculă; întrucât soluțiile naturale, plantarea de infrastructură verde și instalarea de sisteme naturale care să facă umbră contribuie la reducerea temperaturii în orașe;

P. întrucât cel de al șaselea raport de evaluare al IPCC și recomandările științifice ale Consiliului științific consultativ european privind schimbările climatice referitoare la stabilirea unui obiectiv climatic la nivelul UE pentru 2040 și a unui buget privind gazele cu efect de seră pentru perioada 2030-2050 afirmă în mod clar că obiectivele climatice din Acordul de la Paris și atingerea unui nivel de zero emisii nete de GES necesită, înainte de toate, reduceri consistente, rapide și susținute ale emisiilor de CO_2, metan și alte gaze cu efect de seră, precum și activități de eliminare a CO_2 la scară mare, atât cu ajutorul terenurilor, cât și al tehnologiei;

Q. întrucât doar 14 țări au aprobat tratatul de neproliferare a combustibililor fosili și niciuna dintre acestea nu este un stat membru al UE;

R. întrucât, potrivit raportului AIE intitulat „Triplarea angajamentului privind capacitatea de energie din surse regenerabile: monitorizarea eforturilor țărilor”, angajamentele incluse în CSN privind utilizarea energiei din surse regenerabile până în 2030 ar face să se realizeze doar 12 % din obiectivul de a tripla producția de energie din surse regenerabile;

S. întrucât oceanul este cel mai mare absorbant de carbon al planetei și absoarbe excesul de căldură și energie eliberat de emisiile tot mai mari de gaze cu efect de seră; întrucât biodiversitatea marină este grav amenințată, deși oceanele joacă un rol unic și vital de regulator climatic; întrucât degradarea ecosistemelor marine, cum ar fi recifele de corali, mangrovele și starturile de iarbă de mare, slăbește capacitatea oceanelor de a sechestra carbonul și de a se adapta la schimbările climatice, exacerbând impactul climatic;

T. întrucât metanul este responsabil pentru aproximativ 30 % din creșterea temperaturilor globale de la revoluția industrială încoace; întrucât reducerea rapidă și susținută a emisiilor de metan este esențială pentru a limita încălzirea globală pe termen scurt;

U. întrucât AIE a estimat că, pentru a menține creșterea temperaturii globale la mai puțin de 1,5 °C, este necesar ca emisiile de metan generate de combustibilii fosili să fie reduse cu 75 % până în 2030 și a subliniat că angajamentele asumate de țări și întreprinderi până în prezent ar duce la o reducere de doar 50 % și că majoritatea angajamentelor nu sunt încă susținute de planuri de punere în aplicare;

V. întrucât la cea de a șaptea evaluare a OCDE referitoare la stadiul atingerii obiectivului CCONUSC privind finanțarea combaterii schimbărilor climatice s-a constatat că, în 2022, țările dezvoltate au furnizat, în total, țărilor în curs de dezvoltare fonduri de 115,9 miliarde USD pentru acțiuni legate de climă, o sumă încă mult sub nevoile reale;

W. întrucât primul raport al CCONUSC privind stabilirea nevoilor părților care sunt țări în curs de dezvoltare arată că rapoartele naționale prezentate de părțile care sunt țări în curs de dezvoltare demonstrează că costurile cumulate necesare pentru a-și acoperi nevoile legate de punerea în aplicare a Convenției-cadru și a Acordului de la Paris se vor ridica la 5,8-5,9 mii de miliarde USD până în 2030;

X. întrucât raportul UNEP din 2023 privind diferența dintre nevoi și resurse în materie de adaptare subliniază că deficitul actual de finanțare pentru adaptare este estimat la 194-366 de miliarde USD pe an și că va continua să crească odată cu intensificarea efectelor climatice;

Y. întrucât obiectivul actual de finanțare a combaterii schimbărilor climatice, și anume 100 de miliarde USD pe an până în 2025, este finanțat de părți clasificate drept industrializate la momentul semnării Convenției-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice în 1992; întrucât această clasificare nu mai reflectă fidel capacitățile financiare ale fiecărei țări și emisiile lor istorice cumulate, care au evoluat substanțial de atunci;

Z. întrucât alinierea fluxurilor financiare globale cu calea către o economie cu zero emisii nete și rezilientă la schimbările climatice este un obiectiv esențial pentru tranziția verde, în conformitate cu articolul 2 din Acordul de la Paris;

AA. întrucât primul raport al UE de evaluare a riscurilor climatice (EUCRA) a constatat că unele riscuri climatice din Europa se află deja la niveluri critice în prezent, în timp ce multe alte riscuri pot ajunge la niveluri critice sau chiar catastrofale în acest secol, aducând daune competitivității economiilor și întreprinderilor, peisajului geopolitic, forței de muncă și coeziunii sociale; întrucât raportul EUCRA recomandă integrarea riscurilor climatice actuale și viitoare în aproape toate domeniile de politică, precum și luarea de măsuri atât la nivelul UE, cât și la nivel național;

AB. întrucât Consiliul științific consultativ european privind schimbările climatice evidențiază nevoia de a elimina urgent toate subvențiile nefaste pentru combustibilii fosili în întreaga UE; întrucât PAM 8 solicită fixarea unui termen-limită pentru eliminarea treptată a subvențiilor pentru combustibilii fosili, în concordanță cu ambiția de a limita încălzirea globală la 1,5 °C; întrucât raportul de monitorizare din 2023 al Agenției Europene de Mediu privind progresele înregistrate în direcția realizării obiectivelor PAM 8 subliniază că majoritatea statelor membre nu au planuri concrete pentru metodele și momentul în care intenționează să elimine treptat subvențiile la combustibilii fosili; întrucât eliminarea acestor subvenții este esențială pentru a accelera tranziția către energia din surse regenerabile, pentru a asigura o alocare echitabilă a resurselor și pentru a îndeplini obiectivele climatice ale UE în temeiul Acordului de la Paris;

AC. întrucât s-a dovedit științific că există interdependențe între crizele din domeniul sănătății și cele din domeniul mediului și al climei; întrucât populațiile cele mai vulnerabile sunt afectate disproporționat de efectele schimbărilor climatice, confruntându-se cu riscuri mai mari de insecuritate alimentară și a apei și de probleme mai mari de sănătate, strămutare și pierdere a mijloacelor de trai;

AD. întrucât războiul de agresiune al Rusiei împotriva Ucrainei nu numai că încalcă grav dreptul internațional și cauzează pierderi masive de vieți omenești și prejudicii cetățenilor, dar întârzie și acțiunile atât de necesare de combatere a schimbărilor climatice și provoacă degradarea imediată și pe termen lung a mediului;

AE. întrucât schimbările climatice sunt din ce în ce mai mult o cauză determinantă a migrației și a strămutării, milioane de oameni fiind siliți să își părăsească locuințele din cauze precum creșterea nivelului mării, fenomenele meteorologice extreme, secetele și deficitul de resurse; întrucât până în 2050 nu mai puțin de 216 milioane de persoane ar putea fi migranți climatici interni în regiuni din Africa, America Latină, Asia și Pacific și Europa de Est ([20]),

Evaluarea la nivel mondial și COP29 de la Baku

1. salută rezultatul primei evaluări la nivel mondial, de la COP28, care recunoaște că strategiile de limitare a încălzirii globale la 1,5 °C fără a depăși această valoare sau depășind-o cu foarte puțin ori limitarea la 2 °C necesită atingerea unui plafon maxim al emisiilor de gaze cu efect de seră până în 2025 și că limitarea încălzirii globale la 1,5 °C fără a depăși această valoare sau depășind-o cu foarte puțin necesită reducerea radicală, rapidă și perseverentă a emisiilor globale de GES, cu 43 % până în 2030 și cu 60 % până în 2035 față de nivelul din 2019, ajungând la zero emisii nete de GES până în 2050;

2. consideră demne de remarcat principalele angajamente și acțiuni anunțate de UE în cadrul COP28 pentru a crește substanțial nivelul de ambiție în materie de climă la nivel mondial; îndeamnă toate părțile să continue aceste eforturi prin punerea ambițioasă în aplicare și extinderea acțiunilor stabilite la nivel național; subliniază responsabilitatea deosebită a tuturor marilor emițători și a țărilor G20 de a conduce acest proces; subliniază că sunt necesare eforturi colective și acțiuni suplimentare din partea tuturor țărilor, în special din partea tuturor economiilor majore și emergente; solicită UE și partenerilor care împărtășesc aceeași viziune să colaboreze cu toate părțile pentru a asigura reușita COP29;

3. susține apelul adresat în cadrul COP28 părților la CCONUSC de a contribui la efortul global de a tripla capacitatea de energie din surse regenerabile la nivel mondial și de a dubla rata medie anuală globală de îmbunătățire a eficienței energetice până în 2030; îndeamnă toate părțile să adopte obiective și politici concrete pentru a atinge aceste obiective și să le reflecte în CSN-urile lor; subliniază cât este de important ca UE și statele membre să-și asume un rol de lider prin accelerarea introducerii infrastructurii pentru energie din surse regenerabile și creșterea investițiilor în această infrastructură și prin promovarea inovării în materie de tehnologii de stocare a energiei;

4. sprijină apelul adresat părților la COP28, de a accelera eforturile pentru a reduce treptat producția de energie pe bază de cărbune fără măsuri de reducere a emisiilor și de a renunța la combustibilii fosili în sistemele energetice într-un mod just, ordonat și echitabil, cu scopul de a mări ritmul acțiunilor în acest deceniu critic, astfel încât să se ajungă la zero emisii nete până în 2050, ghidându-ne după știință; regretă că emisiile globale de CO_2 generate de sectorul energetic au atins un nou nivel-record în 2023; solicită ca dialogul CCONUSC privind evaluarea la nivel global să includă o sesiune dedicată provocărilor cu care se confruntă țările în a pune capăt extinderii combustibililor fosili; adresează un nou apel tuturor părților de a lucra la elaborarea unui tratat de neproliferare a combustibililor fosili;

5. constată că temperatura globală a aerului de suprafață a crescut deja cu aproape 1,3 °C în comparație cu nivelurile preindustriale și că 2023 a fost cel mai cald an înregistrat vreodată în lume, iar vara anului 2024 a fost cea mai caldă înregistrată vreodată în Europa ([21]); subliniază că valurile de căldură fără precedent, seceta și incendiile forestiere au cauzat o pierdere din produsul intern brut mondial de aproximativ 0,6 % în 2023 și că evenimentele extreme legate de condițiile meteorologice și climatice au cauzat pierderi de aproximativ 650 de miliarde EUR în Europa în perioada 1980-2022; evidențiază că riscurile climatice vor fi amplificate de orice întârziere în aplicarea de măsuri eficiente de atenuare a schimbărilor climatice și adaptare la acestea, ceea ce va duce la creșterea pierderilor și a daunelor;

([20]) Banca Mondială, *Groundswell Part 2: Acting on Internal Climate Migration* (*Raportul Groundswell, partea a doua: măsuri de gestionare a migrației interne provocate de fenomene climatice*), Washington, DC, 2021.

([21]) Agenția Europeană de Mediu, *Economic losses from weather- and climate-related extremes in Europe* (*Pierderi economice rezultate în urma fenomenelor meteorologice și climatice extreme în Europa*), octombrie 2023.

6. se arată îngrijorat de constatările raportului UNEP din 2023 privind diferența dintre nivelul preconizat și nivelul sustenabil al emisiilor, potrivit cărora, dacă s-ar pune în practică integral CSN-urile necondiționate actuale, lumea ar fi pe drumul cel bun pentru a limita încălzirea globală la 2,9 °C, în timp ce, dacă s-ar pune în practică unele CSN-uri condiționate și s-ar continua pe această cale, încălzirea globală s-ar limita la 2,5 °C în acest secol; atrage atenția asupra faptului că această traiectorie este departe de obiectivul de 1,5 °C din Acordul de la Paris, asupra căruia au convenit toate părțile în GST de la COP28, ducând lumea pe un drum periculos către schimbări climatice ireversibile și traversarea punctelor de basculare critice;

7. ia act de faptul că CSN-urile actuale ale părților, luate colectiv, sunt departe de ceea ce ar fi necesar pentru atingerea obiectivelor pe termen lung ale Acordului de la Paris; invită toate părțile să adere la decizia COP26 privind calendarele comune și să comunice, în 2025, o CSN pentru 2035 și să o prezinte până la termenul prevăzut de Acordul de la Paris; reamintește că toate părțile ar trebui să meargă urgent mai departe cu obiectivele lor climatice și politicile aferente pentru a realiza o tranziție rapidă și justă către economii neutre din punct de vedere climatic și să continue eforturile menite să limiteze creșterea temperaturii la 1,5 °C, în conformitate cu Acordul de la Paris și cu rezultatul primei GST; salută „Foaia de parcurs pentru misiunea 1,5 °C”, menită să stimuleze ambiția în următoarea rundă de CSN-uri, lansată de troica președințiilor COP; solicită ca dialogul privind evaluarea la nivel global să sprijine actualizarea de către părți a CSN-urilor lor prin identificarea instrumentelor, a metodologiilor și a orientărilor specifice fiecărui sector; subliniază importanța realizării cuprinzătoare și la timp a celui de al șaptelea ciclu de evaluare pentru următoarea GST;

8. îndeamnă toate părțile să prezinte, în cadrul următoarelor lor CSN-uri pentru 2035. obiective ambițioase și cuantificate de reducere absolută, nu relativă, a emisiilor la nivelul întregii economii, care să acopere toate gazele cu efect de seră, sectoarele și categoriile și să fie aliniate la obiectivul de limitare a încălzirii globale la 1,5 °C, astfel cum rezultă din cele mai recente date științifice și ținând seama de circumstanțele naționale diferite; subliniază că aceste CSN-uri revizuite ar trebui să includă mecanisme transparente de monitorizare și răspundere, pentru a asigura urmărirea eficace a progreselor înregistrate în ceea ce privește angajamentele naționale în materie de climă și obiectivele sectoriale; subliniază că toate obiectivele climatice trebuie să fie clare și transparente și invită Comisia să propună obiective secundare separate pentru reducerea emisiilor brute, eliminările cu ajutorul terenurilor și eliminările cu ajutorul tehnologiei ca parte a obiectivului pentru 2040; invită toate celelalte părți să ofere o claritate similară în CSN-urile lor;

9. îndeamnă toate părțile să se implice în mod constructiv în cadrul COP29 pentru a ajunge la un acord privind norme robuste și riguroase pentru mecanismele de cooperare în temeiul articolului 6, care să contribuie la obiectivele pe termen lung ale Acordului de la Paris, să încurajeze implicarea sectorului privat și să sporească mobilizarea resurselor financiare și nefinanciare pentru acțiuni în domeniul climei, inclusiv acțiuni voluntare cu privire la piața carbonului și abordări care nu se bazează pe piață; invită UE și statele sale membre să pledeze pentru aplicarea strictă, în cadrul negocierilor, a unui nivel ridicat de integritate climatică, pe baza celor mai bune date științifice disponibile; subliniază că mecanismele de cooperare ar trebui să stabilească cel mai înalt nivel de răspundere, monitorizare și transparență și să prevină dubla contabilizare și lacunele care ar putea submina ambițiile climatice, realizând în același timp reduceri reale și verificabile ale emisiilor și sprijinind tranziția către energia din surse regenerabile, în special în țările în curs de dezvoltare; subliniază că furnizarea finanțării și a altor tipuri de sprijin care nu se bazează pe piață pentru punerea în aplicare a CSN-urilor ar trebui să fie redistributivă, susținută și previzibilă pe perioade lungi de timp;

10. insistă asupra faptului că normele prevăzute la articolul 6 privind eliminările de dioxid de carbon trebuie să asigure integritatea de mediu prin stabilirea unor criterii stricte referitoare la cuantificare, adiționalitate și valori de referință, răspundere, permanență și sustenabilitate, precum și respectarea drepturilor omului, și că acestea trebuie puse în aplicare recurgând la certificare și verificare independente, în mod similar cadrului de certificare al UE recent adoptat; evidențiază că trebuie să se facă o distincție clară între eliminările temporare și cele permanente, în conformitate cu cadrul UE; salută faptul că s-a convenit ca evitarea emisiilor să nu fie eligibilă pentru generarea de credite în temeiul articolului 6 și insistă că această regulă trebuie respectată cu strictețe;

Finanțarea internațională a acțiunilor climatice și finanțarea durabilă

11. recunoaște că UE, statele sale membre și BEI sunt, împreună, cei mai mari furnizori de finanțare publică a acțiunilor climatice, oferind aproximativ o treime din finanțarea publică mondială pentru combaterea schimbărilor climatice, finanțarea europeană pentru combaterea schimbărilor climatice atingând în 2022 un nivel record de 28,5 miliarde EUR din surse publice – dintre care jumătate prin granturi, iar cealaltă jumătate prin instrumente care nu se bazează pe granturi, în special împrumuturi – și mobilizând o finanțare privată suplimentară în valoare de 11,9 miliarde EUR în total;

12. observă că, în 2022, țările dezvoltate au furnizat și au mobilizat în total o finanțare de 115,9 miliarde USD pentru combaterea schimbărilor climatice în țările în curs de dezvoltare, din care 69 % a fost acordată sub formă de împrumuturi și 28 % sub formă de granturi, depășind pentru prima dată obiectivul CCONUSC de a asigura o finanțare anuală a combaterii schimbărilor climatice în valoare de 100 de miliarde USD ([22]); îndeamnă țările să se asigure că obiectivul de 100 de miliarde USD continuă să fie îndeplinit până în 2025; reamintește concluziile COP26, care au îndemnat țările dezvoltate să ajungă până în 2025 la un nivel de furnizare colectivă de finanțare a adaptării la schimbările climatice cel puțin dublu față de nivelurile din 2019, pentru a atinge un echilibru între adaptare și atenuare în conformitate cu Acordul de la Paris;

13. invită toate părțile să convină, în cadrul COP29, asupra unui nou obiectiv colectiv cuantificat (NCQG) pentru perioada de după 2025 privind finanțarea acțiunilor climatice, care ar trebui să se bazeze pe un efort global și pe o varietate de surse, instrumente și canale, inclusiv surse de finanțare publice, private și inovatoare; invită toate părțile să se asigure că noul obiectiv colectiv cuantificat abordează atenuarea, adaptarea și pierderile și daunele într-un mod echilibrat, care ar putea să includă explorarea unor obiective de sine stătătoare;

14. reamintește că CSN-urile multor țări în curs de dezvoltare sunt condiționate de finanțarea internațională a combaterii schimbărilor climatice; subliniază, prin urmare, că furnizarea unei finanțări adecvate pentru combaterea schimbărilor climatice este esențială pentru atingerea obiectivului Acordului de la Paris; observă că necesitățile de finanțare a acțiunilor climatice sunt într-o creștere substanțială, cu estimări ale nevoilor calculate de Comitetul permanent pentru finanțare al CCONUSC care se situează în mod constant la un nivel ce depășește cu mult ținta curentă de 100 de miliarde USD și ating în medie un nivel de peste o mie de miliarde USD pe an până în 2030, valorile estimate variind în funcție de tipul de nevoi și de categoria de țări în curs de dezvoltare luată în considerare; subliniază, prin urmare, că noul obiectiv colectiv cuantificat ar trebui să reflecte în mod clar nevoia tot mai mare de finanțare a combaterii schimbărilor climatice la nivel mondial, în special în statele insulare mici în curs de dezvoltare și în țările cel mai puțin dezvoltate, că ar trebui să fie stabilit pe baza datelor științifice și că ar trebui să fie nou și suplimentar față de asistența oficială pentru dezvoltare;

15. consideră că responsabilitatea de a realiza noul obiectiv colectiv cuantificat pentru perioada de după 2025 ar trebui să includă o bază de contribuitori extinsă, care să reflecte capacitățile financiare în continuă evoluție ale părților și nivelurile istorice ale emisiilor; insistă asupra faptului că economiile cu niveluri ridicate ale emisiilor și cu un PIB mare ar trebui să contribuie la noul obiectiv;

16. subliniază că este important ca noul obiectiv colectiv cuantificat să diferențieze nivelurile de finanțare într-un mod care să reflecte mai bine nevoile și prioritățile țărilor celor mai vulnerabile la încălzirea globală și cu capacități limitate, în special țările cel mai puțin dezvoltate și statele insulare mici în curs de dezvoltare;

17. solicită din nou un mecanism de finanțare previzibil al UE, care să acorde sprijin suplimentar și adecvat și să asigure că UE își realizează partea echitabilă din obiectivele de finanțare a combaterii schimbărilor climatice la nivel internațional; îi invită pe negociatorii din statele membre ale UE pentru finanțarea combaterii schimbărilor climatice să obțină mandate clare din partea ministerelor lor de finanțe pentru a aduce contribuții financiare semnificative la noul obiectiv colectiv cuantificat;

18. consideră că noul obiectiv colectiv cuantificat ar trebui să acorde în mod clar prioritate finanțării pe bază de granturi; evidențiază nevoia de a identifica surse noi și inovatoare de finanțare; subliniază că astfel de surse de finanțare ar trebui să fie echitabile din punct de vedere social și aliniate la principiul „poluatorul plătește”, asigurându-se că costurile schimbărilor climatice sunt suportate de cei care au cea mai mare capacitate de plată, precum și cea mai mare responsabilitate pentru cauzarea lor; atrage atenția asupra potențialelor contribuții financiare din partea lanțului de aprovizionare cu combustibili fosili; solicită ca noul obiectiv colectiv cuantificat să aibă o structură care să reflecte lecțiile învățate din obiectivul anual de 100 miliarde USD și să fie dotat cu mecanisme solide de transparență și răspundere pentru a urmări furnizarea sumelor convenite până la termenele stabilite, evitând dubla contabilizare și dezinformarea ecologică;

19. observă cu îngrijorare că multe dintre țările vulnerabile sub aspect climatic sunt sau riscă să fie copleșite de datorii, confruntându-se cu criza dublă a creșterii poverii datoriei și a escaladării efectelor schimbărilor climatice; remarcă, de asemenea, cu îngrijorare că costurile și necesitățile de atenuare și adaptare sunt în creștere, conducând la un deficit de finanțare tot mai pronunțat, în timp ce țările în curs de dezvoltare se confruntă cu constrângeri bugetare deosebite; subliniază, prin urmare, că este necesar să se abordeze împreună criza climatică și criza datoriilor; solicită ca finanțarea internațională a combaterii schimbărilor climatice, inclusiv în cadrul elaborării noului obiectiv colectiv cuantificat, să acorde prioritate instrumentelor și măsurilor bazate pe granturi și care nu generează datorii, pentru a se asigura că aceste țări pot pune în aplicare măsurile necesare de atenuare și adaptare fără a-și crește povara datoriei; solicită, în plus, să se instituie un mecanism eficient de restructurare a datoriilor, care să urmeze printre altele principiul tratamentului comparabil al creditorilor, precum și să se introducă clauze privind datoriile în contextul rezilienței la schimbările climatice la acordarea viitoarelor împrumuturi de către băncile multilaterale de dezvoltare;

([22]) OCDE, *Climate Finance Provided and Mobilised by Developed Countries in 2013-2022 (Finanțarea acțiunilor climatice furnizată și mobilizată de țările dezvoltate în perioada 2013-2022)*, 29 mai 2024.

20. reamintește concluziile COP27, potrivit cărora asigurarea finanțării necesare pentru tranziția climatică va necesita o transformare a sistemului financiar și a structurilor și proceselor sale, cu implicarea guvernelor, a băncilor centrale, a băncilor comerciale, a investitorilor instituționali și a altor actori financiari; consideră că facilitarea eforturilor de tranziție climatică la nivel mondial va necesita implicarea sistemelor financiare interne și internaționale pentru a elimina barierele din calea accesului la finanțare pentru tehnologiile curate și pentru a devia fluxurile de finanțare publică și privată de la activitățile cu emisii ridicate;

21. consideră esențial să se promoveze fără amânare Inițiativa de la Bridgetown; consideră că noul obiectiv colectiv cuantificat reprezintă o oportunitate esențială de a accelera reformele din sistemul financiar internațional prin integrarea principiilor Inițiativei de la Bridgetown; adresează un apel tuturor principalelor instituții financiare internaționale și băncilor multilaterale de dezvoltare să își alinieze portofoliile și politicile de creditare la Acordul de la Paris;

22. reamintește rolul Băncii Europene de Investiții (BEI), în calitate de bancă pentru climă a UE, și foaia sa de parcurs pentru climă, precum și politica sa actualizată de acordare a împrumuturilor în domeniul energiei și eforturile suplimentare ale Fondului European de Investiții de a conduce investițiile în domeniul climei; salută faptul că Banca Centrală Europeană s-a angajat să integreze considerațiile privind schimbările climatice în cadrul său de politică monetară;

23. constată că profilul de risc ridicat al multor țări împiedică capacitatea acestora de a atrage și de a mobiliza investiții private pentru atenuarea schimbărilor climatice și adaptarea la acestea; invită instituțiile financiare internaționale, băncile multilaterale de dezvoltare și guvernele să coordoneze și să propună planuri adecvate de reducere a riscurilor financiare pentru proiectele de atenuare a schimbărilor climatice și de adaptare la acestea în contextul COP29; invită țările și băncile multilaterale de dezvoltare, inclusiv BEI, să adopte clauze privind datoriile în contextul rezilienței la schimbările climatice la acordarea viitoarelor împrumuturi;

24. reamintește că combustibilii fosili produc peste 75 % din totalul GES și, prin urmare, sunt factorul care contribuie cel mai mult la schimbările climatice, emisiile lor fiind încă în creștere; constată că combustibilii fosili continuă să fie utilizați pentru satisfacerea a peste 80 % din nevoile energetice ale lumii; subliniază că eliminarea treptată a combustibililor fosili este atât necesară, cât și fezabilă din punct de vedere tehnologic; observă că traiectoria către realizarea obiectivului „zero emisii nete până în 2050” din foaia de parcurs a AIE, menit să mențină creșterea temperaturii globale sub 1,5 °C, este posibilă doar dacă sectoarele petrolului, gazelor și cărbunelui se opresc din dezvoltare;

25. subliniază că unul dintre obiectivele COP29 ar trebui să fie coordonarea unui semnal lipsit de ambiguitate care să urmărească rezultatul primei evaluări la nivel global în cadrul COP28 pentru a trece de la combustibilii fosili către sursele regenerabile de energie și eficiență energetică într-un mod just, ordonat și echitabil; subliniază că este important să se introducă cuantificări și calendare clare pentru a accelera acțiunile în acest deceniu; invită toate părțile, inclusiv UE, să adopte planuri pentru a elimina treptat combustibilii fosili, în conformitate cu obiectivul privind temperatura al Acordului de la Paris; invită toate părțile să analizeze opțiuni de a crește contribuția întreprinderilor din sectorul combustibililor fosili la obiectivele de la Paris;

26. subliniază importanța eliminării treptate a combustibililor fosili cât mai curând posibil; precizează că, în efortul de a atinge acest obiectiv, UE ar trebui să urmărească maximizarea securității sale energetice, a competitivității industriale și a bunăstării cetățenilor prin reducerea facturilor la energie și să construiască o economie eficientă din punct de vedere energetic și bazată pe surse regenerabile de energie; atrage atenția, în special, asupra necesității urgente de a pune capăt importurilor de combustibili fosili din Rusia în UE, inclusiv importurilor de gaze naturale, care finanțează războiul de agresiune al Rusiei împotriva Ucrainei; invită țările din G7 să conducă tranziția energetică prin exemplu și solicită tuturor părților să își decarbonizeze sistemul energetic și să oprească orice nouă investiție în extragerea de combustibili fosili; salută toate inițiativele de reducere a dependenței UE de combustibilii fosili și de diversificare a furnizorilor săi de energie; ia act de colaborarea în curs a UE cu partenerii internaționali în vederea diversificării aprovizionării cu energie;

27. constată cu îngrijorare că subvențiile pentru energia fosilă în UE au rămas la un nivel constant între 2010 și 2020, la aproximativ 50 de miliarde EUR pe an, și chiar au crescut la 123 de miliarde EUR în 2022; subliniază că este necesar ca Comisia și statele membre să pună în aplicare cerința PAM 8 de a stabili „un termen pentru eliminarea treptată a subvențiilor la combustibilii fosili, în concordanță cu ambiția de a limita încălzirea globală la 1,5 °C”; invită Comisia și toate statele membre să își îmbunătățească raportarea națională cu privire la toate subvențiile directe și indirecte pentru combustibilii fosili și să planifice fără întârziere eliminarea lor treptată prin politici, calendare și măsuri concrete, într-un mod care să susțină securitatea energetică și alimentară a Uniunii, competitivitatea industrială și bunăstarea cetățenilor și să reducă facturile la energie; invită Comisia să creeze un cadru în acest sens în conformitate cu cerința relevantă din PAM 8;

28. este preocupat de faptul că guvernele din întreaga lume au cheltuit în 2023 mai mult de 620 de miliarde USD în subvenții pentru combustibili fosili, cu mult peste cele 70 de miliarde USD cheltuite pentru a sprijini energia curată; încurajează toate părțile să elimine cât mai curând posibil toate subvențiile directe și indirecte pentru combustibili fosili și să realoce aceste subvenții dăunătoare către acțiunile climatice, inclusiv către finanțarea internațională a combaterii schimbărilor climatice în țările în curs de dezvoltare cele mai vulnerabile; invită toate părțile să comunice în mod transparent cu privire la subvențiile lor pentru combustibilii fosili și să adopte planuri concrete pentru eliminarea acestora cât mai curând posibil;

29. își reafirmă sprijinul pentru activitatea coaliției miniștrilor de finanțe pentru acțiuni climatice și încurajează toate guvernele să adopte angajamentele coaliției cu scopul de a alinia toate politicile și practicile care sunt de competența ministerelor de finanțe la obiectivele Acordului de la Paris și de a adopta sisteme eficace de stabilire a prețului carbonului;

Adaptare

30. subliniază necesitatea de a intensifica acțiunile de adaptare în UE și în lume pentru a reduce la minimum efectele negative ale schimbărilor climatice și ale pierderii biodiversității; subliniază că, deși finanțarea și punerea în aplicare a măsurilor de atenuare au progresat, eforturile de adaptare sunt în continuare în întârziere, cu un decalaj tot mai mare atât în ceea ce privește finanțarea, cât și acțiunile concrete; atrage atenția că fluxurile de finanțare a adaptării au scăzut din 2020 încoace și că decalajul față de nivelurile preconizate este tot mai mare; recunoaște că, fără o acțiune imediată, costurile adaptării vor continua să crească din cauza fenomenelor meteorologice și climatice extreme;

31. salută primul raport EUCRA ([23]) și comunicarea Comisiei din 12 martie 2024 privind gestionarea riscurilor climatice, care evidențiază necesitatea rezilienței în fața creșterii riscurilor climatice; invită, prin urmare, Comisia să prezinte un plan european de adaptare la schimbările climatice, care să includă propuneri legislative și acțiuni concrete, în special în ceea ce privește reziliența infrastructurii, gestionarea apei și soluțiile bazate pe natură, acordând totodată prioritate protecției comunităților vulnerabile, pentru ca UE să devină mai rezilientă și să conducă prin puterea exemplului; subliniază importanța de a elabora, de a pune în aplicare și de a actualiza periodic planuri naționale de adaptare, inclusiv punând accentul pe asistența financiară și tehnică; invită părțile care încă nu au făcut acest lucru să își pună în aplicare planurile naționale de adaptare până în 2025 și să avanseze cu aplicarea acestora până în 2030;

32. pledează pentru integrarea soluțiilor bazate pe natură în zonele urbane pentru a reduce temperaturile în creștere, a combate efectul de insulă termică urbană și a îmbunătăți calitatea aerului, pentru protejarea cetățenilor și reducerea costurilor energetice;

33. salută acordul privind cadrul pentru obiectivul global de adaptare convenit în cadrul COP28, și anume cadrul EAU pentru reziliența globală la schimbările climatice; subliniază necesitatea de a converti cadrul în rezultate măsurabile, cu instituirea unor sisteme solide de urmărire pentru a monitoriza progresele înregistrate în îndeplinirea obiectivului; încurajează toate părțile să convină rapid asupra unor indicatori pentru măsurarea progreselor înregistrate în direcția atingerii obiectivelor, în cadrul programului de lucru bienal al EAU-Belém stabilit la COP28; evidențiază importanța stabilirii unor indicatori favorabili incluziunii, care să garanteze că adaptarea se realizează într-un mod echitabil din punct de vedere social;

34. subliniază că sistemele de alertă timpurie sunt cruciale pentru o adaptare eficace și cere să se pună în practică rapid inițiativa privind riscurile climatice și sistemele de alertă timpurie (CREWS), care se axează pe țările vulnerabile, cum ar fi țările cel mai puțin dezvoltate și statele insulare mici în curs de dezvoltare, precum și inițiativa „Avertizări timpurii pentru toți”, care urmărește să asigure accesul global la sistemele de alertă timpurie până în 2027;

35. este profund îngrijorat de creșterea intensității și a frecvenței fenomenelor meteorologice extreme în UE și la nivel mondial, inclusiv a incendiilor forestiere, a secetelor, a valurilor de căldură și a inundațiilor, precum și de impactul acestora asupra sănătății umane și de pierderile tot mai mari de vieți omenești, astfel cum s-a arătat în constatările primului raport EUCRA; subliniază necesitatea urgentă de a se consolida răspunsul colectiv global la schimbările climatice în acest deceniu critic, prin acțiuni ambițioase de atenuare și adaptare introduse de toate părțile pentru a proteja oamenii, mijloacele lor de subzistență, economia și ecosistemele noastre; reamintește că este nevoie să se țină seama de condițiile climatice viitoare atunci când se fac investiții în infrastructură și în active;

([23]) Raportul nr. 1/2024 al Agenției Europene de Mediu, *European Climate Risk Assessment* (*Evaluarea europeană a riscurilor climatice*), 11 martie 2024.

Pierderi și daune

36. salută decizia luată la COP28 de a se crea fondul pentru pierderi și daune pentru a preîntâmpina și a atenua efectele economice și neeconomice ale schimbărilor climatice asupra țărilor în curs de dezvoltare deosebit de vulnerabile; apreciază progresele înregistrate, de la COP28 încoace, în operaționalizarea fondului, inclusiv prin acceptarea ofertei guvernului filipinez de a deveni sediul fondului; subliniază necesitatea ca fondul să primească finanțare dintr-o varietate de surse în mod coordonat, inclusiv din surse noi și inovatoare; este ferm convins că finanțarea pentru pierderi și daune ar trebui să acorde prioritate granturilor și să fie complementară asistenței oficiale pentru dezvoltare și distinctă de aceasta;

37. invită consiliul de administrație al fondului pentru pierderi și daune (P&D) să convină asupra tuturor măsurilor necesare pentru ca fondul să poată oferi finanțare comunităților afectate, dacă nu în 2024, cel puțin la începutul anului 2025; solicită ca efortul inițial de capitalizare, precum și strategia pe termen lung de strângere de fonduri și de realimentare să fie pregătite până la COP29; solicită ca reprezentanții comunităților locale afectate să aibă posibilitatea de a contribui la conceperea fondului și ca acesta să furnizeze sprijin rapid și specific comunităților locale;

38. îi îndeamnă pe toți emițătorii majori să contribuie în mod echitabil la fond pentru a asigura justiția climatică globală; salută angajamentele UE și ale statelor sale membre pentru capitalizarea inițială de peste 400 de milioane EUR a fondului, care acoperă peste jumătate din angajamentele de finanțare totale inițiale;

39. își reiterează apelul ca P&D să fie un punct permanent pe ordinea de zi a Conferințelor Părților, pentru a ține evidența și a face progrese în această privință, precum și apelul pentru a valorifica la maximum rețeaua de la Santiago astfel încât să se catalizeze cu succes asistența tehnică pentru a gestiona corect P&D;

40. invită toate părțile să își evalueze și să își cuantifice vulnerabilitățile și necesitățile legate de pierderi și daune pentru a răspunde celor mai grave efecte ale schimbărilor climatice în următoarea rundă de CSN; invită toate părțile să stabilească și să pună în aplicare norme privind transparența cheltuielilor în cadrul pentru pierderi și daune, astfel încât să asigure impactul și eficacitatea sprijinului financiar;

Participarea părților interesate la COP29

41. reamintește că este important ca toate părțile să fie implicate pe deplin în procesele decizionale din CCONUSC; invită președinția COP29 și viitoarele președinții să creeze condiții mai favorabile pentru participarea țărilor în curs de dezvoltare și a delegaților din țările cel mai puțin dezvoltate și să aloce resurse suplimentare în acest sens; încurajează părțile să includă tinerii în delegațiile lor pentru a se asigura că generațiile viitoare au un rol activ în elaborarea deciziilor privind viitorul lor; solicită utilizarea sporită a platformelor virtuale la Conferințele părților pentru a extinde incluziunea și participarea delegaților și a reprezentanților societății civile din întreaga lume;

42. subliniază că obiectivele climatice nu pot fi atinse fără sprijinul și implicarea populației; invită toate părțile să informeze populația și să îmbunătățească nivelul de înțelegere de către public a schimbărilor climatice și a aspectelor conexe, să combată informarea greșită și dezinformarea și să colaboreze cu reprezentanții publici pentru a obține sprijinul populației pentru măsurile de atenuare și adaptare;

43. reamintește rezoluția sa din 25 aprilie 2024 referitoare la Azerbaidjan; subliniază profunda sa îngrijorare cu privire la situația drepturilor omului în Azerbaidjan; invită Azerbaidjanul să respecte drepturile prizonierilor politici, apărătorilor drepturilor omului și jurnaliștilor și să îi elibereze imediat și necondiționat pe toți și insistă ca acordurile de parteneriat să fie condiționate de aceste eliberări și de îmbunătățirea situației generale a drepturilor omului în această țară; consideră că încălcările actuale ale drepturilor omului în Azerbaidjan sunt incompatibile cu rolul țării de gazdă a COP29; îndeamnă UE să utilizeze COP29 ca o oportunitate pentru comunitatea internațională de a reaminti Azerbaidjanului obligațiile sale internaționale și de a condamna și a aborda în mod eficient încălcările drepturilor omului din Azerbaidjan în toate interacțiunile cu autoritățile Azerbaidjanului în timpul COP29 organizate la Baku;

44. solicită ca organizatorii să se asigure că drepturile omului, libertățile fundamentale, participarea deplină și nerestricționată a cetățenilor și a organizațiilor societății civile, precum și accesul echitabil la această COP și la cele viitoare sunt pe deplin consacrate și garantate în acordul cu țara-gazdă, care ar trebui să fie făcut public cât mai curând posibil după semnare; invită Secretariatul CCONUSC să monitorizeze conformitatea și să ia măsuri dacă se încalcă aceste criterii privind drepturile omului;

Conflicte de interese, transparență și integritate

45. consideră de bun augur pregătirea primelor rapoarte bienale privind transparența sub egida Acordului de la Paris; subliniază importanța rapoartelor detaliate și transparente pentru evaluarea progreselor legate de CSN; ia act de lansarea Platformei globale pentru transparența climatică de la Baku;

46. este îngrijorat că la COP28 au fost acreditați peste 2 400 de lobbiști din sectorul combustibililor fosili; roagă CCONUSC și părțile să vegheze ca procesul decizional să fie ferit de interese care contravin obiectivului Acordului de la Paris; îndeamnă CCONUSC să preia inițiativa în propunerea unui cadru ambițios de responsabilitate care să apere activitatea CCONUSC de influențele necuvenite ale actorilor cu interese proprii dovedite, pe baza modelului din Convenția-cadru a OMS pentru controlul tutunului în ceea ce privește industria tutunului;

47. se declară extrem de preocupat de faptul că a fost numit președinte al COP29 ministrul ecologiei și resurselor naturale al Azerbaidjanului, Muhtar Babaiev, care, înainte de a deveni ministru, a lucrat 26 de ani la compania petrolieră de stat din Republica Azerbaidjan (Socar); se declară foarte preocupat de declarația președintelui Azerbaidjanului, Ilham Aliev, care a afirmat că va apăra interesul țărilor bogate în combustibili fosili de a-și continua investițiile și producția; consideră că acest lucru constituie un risc grav de conflict de interese; îndeamnă Comisia și statele membre să ia toate măsurile necesare pentru a se asigura că viitoarele președinții ale COP nu sunt afectate de conflicte de interese;

Alinierea politicii UE în domeniul climei la Acordul de la Paris

48. ia act de CSN-urile actualizate la nivelul UE, care reprezintă răspunsul Uniunii la cererea din Pactul climatic de la Glasgow de a se revizui și consolida CSN-urile părților pentru 2030; evidențiază că este de așteptat ca legislația actuală a UE în domeniul climei, odată pusă pe deplin în aplicare, să permită Uniunii să își reducă până în 2030 emisiile nete de GES cu aproape 57 % față de 1990; subliniază, prin urmare, necesitatea de a pune în aplicare, în următorii ani, cadrul juridic existent pentru 2030 într-un mod simplu, echitabil și eficient din punctul de vedere al costurilor, totodată oferindu-se în continuare sprijin cetățenilor și sectoarelor economice pe parcursul acestei tranziții; subliniază cât este de important un cadru de politică stabil și previzibil pentru a oferi claritate investitorilor, întreprinderilor și cetățenilor; atrage atenția că orice eforturi suplimentare care depășesc obiectivul de 55 % ar diminua considerabil emisiile cumulate ale Uniunii până în 2050; îndeamnă, prin urmare, insistent statele membre și sectorul privat să ia toate măsurile necesare pentru a se asigura că obiectivul este atins; se declară îngrijorat, în această privință, de decalajul dintre nivelurile de ambiție ale planurilor naționale actuale privind energia și clima prezentate de statele membre și invită toate statele membre să își intensifice acțiunile climatice; invită, în acest sens, statele membre și Comisia să aibă grijă ca planurile naționale privind energia și clima și strategiile pe termen lung ale statelor membre să prevadă acțiuni și mijloace financiare suficiente pentru a atinge obiectivele UE pentru 2030 și obiectivele pe termen lung;

49. subliniază că este important ca CSN-urile pentru 2035 să fie propuse în etapa de pregătire a COP30, în conformitate cu calendarele comune pe 5 ani ale CCONUSC și respectând termenul de prezentare stabilit în Acordul de la Paris; invită Comisia să propună în timp util o CSN pentru 2035, care să mențină cu fermitate traiectoria UE către realizarea obiectivelor pentru 2040 și către atingerea unui nivel de zero emisii nete până în 2050, fiind bazată pe o evaluare adecvată;

50. accentuează că trebuie adoptat un obiectiv climatic al UE bazat pe date științifice pentru 2040, în concordanță cu Legea europeană a climei și cu concluziile primei evaluări la nivel global, și reamintește recomandările Consiliului științific consultativ european privind schimbările climatice; apreciază angajamentul Comisiei de a propune un obiectiv climatic pentru 2040 care să fie însoțit de politici favorizante;

51. consideră că este important ca UE să rămână lider în negocierile internaționale privind clima și invită Uniunea să își amplifice diplomația verde pentru a încuraja și alte părți să își intensifice acțiunile climatice în direcția realizării obiectivelor Acordului de la Paris, ceea ce va contribui în același timp la asigurarea unor condiții de concurență echitabile pe plan internațional, la evitarea relocării emisiilor de dioxid de carbon și la creșterea nivelului de susținere a cetățenilor pentru acțiunile de combatere a schimbărilor climatice;

52. reiterează necesitatea de a integra obiective în domeniul climei și măsurile de transpunere aferente în toate politicile UE și subliniază că articolul 6 alineatul (4) din Legea europeană a climei obligă Comisia să evalueze dacă orice proiect de măsură sau propunere legislativă, inclusiv bugetară, este compatibilă cu obiectivele climatice ale UE; îndeamnă Comisia să pună în aplicare pe deplin această dispoziție atunci când efectuează evaluări ale impactului în toate domeniile de politică ale UE;

53. reiterează principiul coerenței politicilor în favoarea dezvoltării, la care UE și statele sale membre s-au angajat și care urmărește să reducă la minimum contradicțiile și să creeze sinergii între diferitele politici ale UE; insistă asupra unei abordări coerente a punerii în aplicare a Acordului de la Paris și a Agendei 2030 pentru dezvoltare durabilă, atât în politicile interne, cât și în cele externe;

54. subliniază că situația geopolitică actuală evidențiază și mai mult că UE trebuie să își reducă de urgență dependența de combustibilii fosili, să realizeze tranziția de la economia bazată pe combustibili fosili și să promoveze extinderea utilizării surselor de energie regenerabile și cu emisii de CO_2 reduse; insistă că UE trebuie să evite dependența energetică de state terțe; se bucură de progresele înregistrate de la lansarea REPowerEU cu privire la ambele aspecte menționate; invită UE și statele sale membre să accelereze tranziția; evidențiază că aceasta va impune stabilirea unor obiective mai ambițioase pentru energia din surse regenerabile și eficiența energetică în cadrul de după 2030; invită Comisia să urmeze recomandarea Consiliului științific consultativ european privind schimbările climatice, pentru a asigura coerența dintre politicile UE și necesitatea de a realiza tranziția de la economia bazată pe combustibili fosili, evitându-se dependența de carbon și activele depreciate;

55. reamintește că la 24 aprilie 2024 și-a exprimat acordul față de Decizia Consiliului privind aprobarea retragerii Comunității Europene a Energiei Atomice din Tratatul privind Carta energiei ([24]);

Tripla criză planetară: schimbările climatice, poluarea și pierderea biodiversității

56. subliniază că criza schimbărilor climatice, criza poluării și criza pierderii biodiversității sunt interconectate și că răspunsurile la acestea trebuie aliniate; atrage atenția asupra consecințelor grave ale acestora, cum ar fi deșertificarea, deficitul de apă, degradarea oceanelor și seceta; subliniază cât este de important să protejăm, să păstrăm și să refacem biodiversitatea și ecosistemele și să gestionăm sustenabil resursele naturale pentru a obține rezultate mai bune din eforturile de atenuare a schimbărilor climatice și de adaptare la acestea bazate pe natură, a evita fenomenele meteorologice extreme și a spori reziliența;

57. subliniază necesitatea de a investi mai mult și mai eficient în soluții inovatoare și bazate pe natură, cum ar fi împădurirea, reîmpădurirea, refacerea peisajelor de bureți naturali și a zonelor umede și practicile agricole regenerative, pentru a consolida adaptarea la schimbările climatice, în special pentru a limita inundațiile și secetele; evidențiază că aceste abordări ar trebui să aibă un impact pozitiv asupra biodiversității, dacă este posibil, și că ar trebui să reducă emisiile de carbon din soluri și efectele asupra corpurilor de apă în afara amplasamentului, să reducă compactarea solului și să faciliteze adaptarea pădurilor la schimbările climatice; ia act de rolul propunerilor Comisiei privind guvernanța în domeniul forestier și monitorizarea pădurilor în această privință; își exprimă îngrijorarea cu privire la decalajul semnificativ dintre obiectivul de îmbunătățire a absorbanților de carbon pentru 2030 stabilit de Regulamentul privind exploatarea terenurilor, schimbarea destinației terenurilor și silvicultura ([25]) și măsurile de îndeplinire a obiectivelor incluse în planurile naționale privind energia și clima; îndeamnă statele membre să dea dovadă de mai multă ambiție;

58. recunoaște că ecosistemele sănătoase și bogate în biodiversitate oferă servicii vitale și reliefează faptul că schimbările climatice reprezintă unul dintre vinovații direcți de pierderea biodiversității; atrage atenția asupra modului în care schimbările climatice au alterat deja ecosistemele terestre, de apă dulce și marine din întreaga lume, provocând dispariția speciilor și degradarea serviciilor ecosistemice esențiale;

59. subliniază că conservarea și refacerea ecosistemelor cu retenție mare de carbon, precum turbăriile, zonele umede, pădurile (inclusiv cele primare), sistemele agroforestiere tradiționale, pășunile și ecosistemele de carbon albastru (cum ar fi mlaștinile sărate, ierburile marine și mangrovele), precum și speciile care permit funcționarea acestor ecosisteme, oferă o gamă largă de beneficii la capitolul atenuare și adaptare; invită Comisia să dezvolte cartografierea acestor ecosisteme și să elaboreze metodologii pentru a contabiliza cu precizie, într-un mod riguros și transparent cantitățile de dioxid de carbon eliminate și emisiile generate de aceste ecosisteme, într-o manieră care să nu submineze obiectivele privind biodiversitatea, și subliniază că ar trebui respectată calitatea zonelor protejate; avertizează că investițiile și stimulentele contradictorii, cum ar fi finanțarea drenării unor zone umede și ulterior finanțarea refacerii acelorași zone, subminează eficacitatea resurselor financiare ale UE și creează nesiguranță pentru fermieri și sectorul agricol;

([24]) Decizia (UE) 2024/1677 a Consiliului din 30 mai 2024 privind aprobarea retragerii Comunității Europene a Energiei Atomice din Tratatul privind Carta energiei (JO L, 2024/1677, 13.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2024/1677/oj).

([25]) Regulamentul (UE) 2018/841 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2018 cu privire la includerea emisiilor de gaze cu efect de seră și a absorbțiilor rezultate din activități legate de exploatarea terenurilor, schimbarea destinației terenurilor și silvicultură în cadrul de politici privind clima și energia pentru 2030 și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 525/2013 și a Deciziei nr. 529/2013/UE (JO L 156, 19.6.2018, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/841/oj).

60. îndeamnă toate părțile ca, atunci când iau măsuri de combatere a schimbărilor climatice, să se angajeze să protejeze, să respecte, să promoveze drepturile omului și să își îndeplinească obligațiile privind drepturile omului, inclusiv dreptul la un mediu curat, sănătos și sustenabil, precum și drepturile popoarelor indigene, astfel cum sunt prevăzute în Declarația ONU privind drepturile popoarelor indigene, și drepturile comunităților locale; subliniază necesitatea de a-i sprijini și a-i proteja pe apărătorii mediului și de a-i trage la răspundere pe cei care îi amenință; subliniază importanța egalității de gen și a echității între generații în abordarea crizei climatice; invită toate părțile să susțină aceste valori și să asigure participarea semnificativă a populației, accesul la informații și consimțământul liber, prealabil și în cunoștință de cauză;

61. invită toate părțile ca, la COP29, să avanseze în direcția luării unor decizii care să asigure un echilibru între pilonii social, de mediu și economic;

62. scoate în evidență importanța implementării Cadrului mondial pentru biodiversitate de la Kunming-Montreal adoptat pe baza Convenției privind diversitatea biologică, inclusiv necesitatea de a crește la maximum capacitatea naturii de a contribui la atenuarea schimbărilor climatice și la adaptarea la acestea și de a reduce la minimum impactul negativ al acțiunilor climatice asupra biodiversității; reamintește că păstrarea ecosistemelor intacte și bogate în biodiversitate pe uscat și în oceane este cea mai rentabilă acțiune bazată pe natură pentru combaterea schimbărilor climatice; invită toate părțile să își intensifice eforturile pentru a-și îndeplini obligațiile internaționale privind biodiversitatea, reamintind că obiectivele de la Aichi nu au fost atinse; salută prezentarea obiectivelor UE în temeiul acestui cadru;

63. subliniază că solul este cel mai mare absorbant terestru de carbon, având un rol indispensabil în ciclul climatic global; subliniază impactul transfrontalier al degradării solului; consideră lăudabile toate eforturile depuse de actori guvernamentali și neguvernamentali pentru a maximiza potențialul solurilor astfel încât să se atenueze schimbările climatice și să fie mai multă apă disponibilă; ia act de rolul propunerii UE de directivă privind monitorizarea și reziliența solului;

64. subliniază impactul devastator asupra mediului, agriculturii, societății și economiei pe care îl au deșertificarea, poluarea apei, secetele, inundațiile și incendiile forestiere, intensificate de schimbările climatice; accentuează importanța protejării, conservării și refacerii ecosistemelor acvatice și legate de apă, ca elemente vitale ale rezilienței climatice și ale conservării biodiversității; afirmă necesitatea de a gospodări apa astfel încât să se evite deficitul de apă și poluarea acesteia, iar circuitele apei și ale altor resurse să fie în mare parte închise, pentru a promova o economie circulară și utilizarea eficientă și recuperarea resurselor în mod optim;

65. salută faptul că președinția COP29 acordă o atenție deosebită problemelor din domeniul apei, furnizând în timpul COP29 o platformă mondială care să permită părților să colaboreze și să ofere soluții de gospodărire a apei; salută lansarea primei Strategii a ONU privind apa și salubritatea la nivel sistemic, ca instrument esențial pentru a stimula reziliența comunităților la schimbările climatice;

66. solicită o cooperare internațională consolidată, inclusiv la nivelul bazinelor hidrografice, pentru a aborda criza din ce în ce mai accentuată a apei, pentru a asigura apă curată și de calitate ridicată, pentru a promova gestionarea sustenabilă a apei și pentru a implementa soluții bazate pe natură; invită toate părțile să adopte strategii în domeniul apei în conformitate cu politica lor climatică, pentru a asigura securitatea, sustenabilitatea și reziliența în domeniul apei, garantând în același timp accesul la apă și salubritate pentru toți, asigurându-se că nimeni nu este lăsat în urmă și acordând prioritate protejării comunităților vulnerabile;

67. salută anunțarea unei strategii europene pentru reziliența în domeniul apei și invită Comisia să pună rapid în aplicare această strategie pentru a se asigura că sursele sunt gestionate în mod corespunzător, că este abordat deficitul și că sporim avantajul inovator competitiv al industriei și tehnologiei noastre din domeniul apei; îndeamnă UE să conducă eforturile de protejare și refacere a ecosistemelor acvatice, în conformitate cu Directiva-cadru privind apa, cu Strategia UE privind biodiversitatea și cu Pactul verde european;

68. recunoaște universalitatea apei ca resursă necesară tuturor sectoarelor, inclusiv celor responsabile de energie, securitate alimentară și servicii digitale esențiale; recunoaște rolul instrumentelor digitale ca parte a unei societăți reziliente în domeniul apei, în toate activitățile de atenuare a schimbărilor climatice;

69. invită statele membre și Comisia să asigure o infrastructură eficace în domeniul apei, ca instrument de combatere a schimbărilor climatice și de sporire a rezilienței;

70. consideră de bun augur adoptarea Tratatului ONU privind marea liberă, cunoscut și ca Tratatul privind biodiversitatea marină în zonele din afara jurisdicției naționale; invită părțile să se implice în continuare în dialogul ONU privind oceanele și schimbările climatice; subliniază că mecanismele climatice depind de sănătatea oceanului și a ecosistemelor marine, care sunt afectate în prezent de încălzirea globală, de poluare, de exploatarea excesivă a biodiversității marine, de acidifiere, de dezoxigenare și de eroziunea costieră; solicită tuturor părților să sporească reziliența și protecția absorbanților de dioxid de carbon oceanici, inclusiv protejarea ecosistemelor marine, cum ar fi mangrovele, straturile de iarbă de mare și recifele de corali; salută angajamentul asumat de președinta Comisiei Europene, Ursula von der Leyen, de a lansa un pact european privind oceanele;

71. afirmă cu tărie că toate sectoarele trebuie să contribuie la reducerea emisiilor;

72. subliniază nevoia urgentă de a combate la nivel mondial poluarea cu materiale plastice, care reprezintă o amenințare gravă la adresa ecosistemelor marine, a biodiversității și a sănătății umane, estimându-se că în fiecare an ajung în oceane 8 milioane de tone de plastic; subliniază importanța combaterii microplasticelor, în special în ecosistemele oceanice și de apă dulce; consideră binevenită munca în curs la tratatul mondial privind materialele plastice; îndeamnă UE să își asume un rol de lider în promovarea unui tratat care să prevadă niveluri sustenabile de producție a materialelor plastice, să elimine treptat produsele nocive din plastic de unică folosință, să încurajeze inovarea în ceea ce privește alternativele durabile și să favorizeze principiile economiei circulare, dar și un rol de lider în promovarea răspunderii extinse a producătorilor, pentru a garanta că se ia în considerare întregul ciclu de viață al materialelor plastice, și să acorde prioritate comunităților celor mai afectate de poluarea cu materiale plastice; solicită stabilirea unui obiectiv global privind eliminarea poluării cu plastic a mediului până în 2040;

73. subliniază că trebuie combătută poluarea cu substanțe chimice; solicită acțiuni accelerate pentru realizarea planului cuprinzător stabilit în Cadrul global privind substanțele chimice intitulat „Pentru o planetă protejată de efectele nocive ale substanțelor chimice și ale deșeurilor”;

74. subliniază necesitatea de a proteja sănătatea și bunăstarea persoanelor și a comunităților afectate de efectele adverse ale schimbărilor climatice; subliniază necesitatea de a asigura accesul echitabil la un mediu sustenabil, rezilient și sănătos pentru generațiile viitoare;

75. consideră că politicile de mediu ar trebui să fie concepute în deplină concordanță cu abordarea „O singură sănătate”; reamintește importanța marcării unei zile a sănătății în cadrul COP29 pentru a acționa în direcția soluționării problemelor comune legate de sănătate;

76. subliniază legătura strânsă dintre poluarea aerului și schimbările climatice; salută eforturile internaționale de a aborda atât schimbările climatice, cât și calitatea aerului prin inițiative precum Convenția CEE-ONU privind poluarea atmosferică transfrontalieră pe distanțe lungi și Coaliția pentru climă și aer nepoluat; invită toate părțile să intensifice cooperarea în această privință și să alinieze politicile privind calitatea aerului la acțiunile climatice pentru a proteja sănătatea publică și mediul la nivel mondial;

77. accentuează că schimbările climatice vor contribui la creșterea rezistenței la antibiotice; subliniază, în acest sens, că este nevoie de măsuri urgente împotriva rezistenței la antimicrobiene și solicită un acord la nivel mondial al părților pentru reducea utilizării antimicrobienelor și combaterea riscului de rezistență;

78. reamintește că orașele generează 70 % din emisiile globale de CO_2 ([26]); subliniază că autoritățile locale și regionale sunt factori esențiali ai acțiunilor climatice; subliniază, prin urmare, necesitatea de a le facilita accesul la mecanisme financiare și necesitatea unei cooperări consolidate cu autoritățile locale și regionale în procesul de pregătire, finanțare și punere în aplicare a CSN-urilor înainte de COP30, precum și a planurilor naționale de adaptare, a strategiilor și planurilor naționale de acțiune în domeniul biodiversității și a strategiilor pe termen lung;

Eforturi în toate sectoarele

79. consideră de bun augur că, până acum, 158 de țări au semnat angajamentul mondial referitor la metan; îi invită pe semnatarii angajamentului mondial referitor la metan să accelereze acțiunile de reducere și atenuare a emisiilor de metan până în 2030 și să consolideze guvernanța în domeniul metanului prin elaborarea unui cadru global pentru a progresa în direcția angajamentului colectiv; îndeamnă în special părțile mari emițătoare de metan care nu și-au asumat încă angajamentul să acționeze în acest sens cât mai curând posibil; cere să se cuantifice, pe baza datelor științifice, progresele făcute de la adoptarea angajamentului la COP26;

([26]) Shukla, P. R. și Skea, J. (ed.), *Climate Change 2022: Mitigation of Climate Change – Working Group III Contribution to the Sixth Assessment Report of the Intergovernmental Panel on Climate Change* (*Schimbări climatice 2022: atenuarea schimbărilor climatice – Contribuția grupului de lucru III la cel de-al șaselea raport de evaluare al Grupului interguvernamental privind schimbările climatice*), Grupul interguvernamental privind schimbările climatice, 2022.

80. invită toate părțile să includă în CSN-urile lor și obiective specifice de reducere a metanului;

81. reamintește Regulamentul UE privind reducerea emisiilor de metan în sectorul energetic ([27]), care, de la 1 ianuarie 2027, se va aplica și importatorilor de țiței, gaze naturale și cărbune din UE; subliniază că emisiile de metan trebuie reduse în toate sectoarele din UE;

82. remarcă faptul că sectorul transporturilor este singurul sector din UE în care emisiile au crescut față de 1990, ceea ce nu este compatibil cu obiectivele climatice ale UE; subliniază că realizarea obiectivelor climatice ale UE va necesita reduceri mai mari și mai rapide ale emisiilor din toate subsectoarele transporturilor, inclusiv din sectorul aviației și din cel maritim; salută includerea emisiilor generate de sectorul maritim în sistemul UE de comercializare a certificatelor de emisii (EU ETS); subliniază că este important să se sprijine transferul modal și transportul intermodal și să se sporească atractivitatea opțiunilor de transport curat printr-o internalizare mai bună a externalităților, asigurând în același timp disponibilitatea unor alternative fiabile, adoptând măsuri de gestionare a cererii și instituind cerințe privind eficiența și circularitatea;

83. invită Comisia să asigure echitatea socială a măsurilor de decarbonizare a transporturilor, inclusiv prin luarea în considerare, în politicile UE privind clima, a emisiilor generate de superiahturi, de avioanele private și de avioanele de afaceri;

84. invită Organizația Maritimă Internațională (OMI) să adopte măsuri de reducere a emisiilor maritime în conformitate cu obiectivele bazate pe știință și cu limita de 1,5 °C stabilită prin Acordul de la Paris; este îngrijorat de progresele lente înregistrate în cadrul OMI în vederea reducerii emisiilor generate de transportul naval internațional; solicită UE să pledeze pentru adoptarea unor obiective și calendare globale mai stricte; reamintește că, potrivit dispozițiilor Directivei EU ETS ([28]), UE ar trebui să revizuiască domeniul de aplicare al legislației privind EU ETS în sectorul maritim dacă negocierile OMI nu conduc la acțiuni conforme cu Acordul de la Paris; invită Comisia și statele membre să reia negocierile CCONUSC privind atribuirea emisiilor transportului maritim internațional la inventarele naționale, reflectând domeniul de aplicare al EU ETS și al Regulamentului FuelEU în domeniul maritim ([29]);

85. subliniază necesitatea urgentă ca sectorul aviației să se alinieze la obiectivele climatice globale, în special la obiectivul de 1,5 °C stabilit prin Acordul de la Paris; este îngrijorat de progresele lente înregistrate de Organizația Aviației Civile Internaționale (OACI) în privința reducerii emisiilor generate de sectorul aviației la nivel internațional; invită OACI să adopte măsuri mai ambițioase, în cadrul Schemei sale de compensare și de reducere a emisiilor de carbon pentru aviația internațională, pentru a reduce aceste emisii; reamintește că, în cazul în care OACI nu realizează reduceri ale emisiilor în conformitate cu Acordul de la Paris, Comisia are obligația de a lua în considerare posibilitatea de a extinde sfera de aplicare a EU ETS la zborurile către aerodromuri situate în afara Spațiului Economic European, în conformitate cu dispozițiile Directivei EU ETS;

86. reamintește că efectele asupra climei care nu sunt legate de CO_2 ale activităților de aviație sunt estimate a fi de două ori mai mari ([30]) decât cele strict legate de CO_2; subliniază că este important să se colecteze cunoștințe cu privire la alte efecte decât cele ale emisiilor de CO_2, atât ale zborurilor din interiorul UE, cât și ale zborurilor dinspre și către destinații din afara UE, precum și să se analizeze necesitatea de a adopta măsuri de reducere a acestor efecte în conformitate cu normele și calendarele stabilite în EU ETS;

87. solicită accelerarea dezvoltării și și a introducerii combustibililor sustenabili în sectorul aviației și în cel maritim;

([27]) Regulamentul (UE) 2024/1787 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iunie 2024 privind reducerea emisiilor de metan în sectorul energetic și de modificare a Regulamentului (UE) 2019/942 (JO L, 2024/1787, 15.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1787/oj).

([28]) Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului (JO L 275, 25.10.2003, p. 32, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2003/87/oj).

([29]) Regulamentul (UE) 2023/1805 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 septembrie 2023 privind utilizarea combustibililor din surse regenerabile și cu emisii scăzute de carbon în transportul maritim și de modificare a Directivei 2009/16/CE (JO L 234, 22.9.2023, p. 48, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/1805/oj).

([30]) Transport & Environment, Murphy, A. și Simon, V., „Private jets: can the super rich supercharge zero-emission aviation?" („Avioanele private: pot cei foarte bogați să susțină aviația cu zero emisii?"), Federația Europeană pentru Transporturi și Mediu, Bruxelles, 2021.

88. își reiterează invitația către toate părțile, inclusiv statele membre ale UE, să ia măsuri pentru a descuraja utilizarea avioanelor private; subliniază impactul disproporționat asupra climei al avioanelor private, care sunt de până la 14 ori mai poluante per pasager decât zborurile comerciale; subliniază importanța de a conduce prin puterea exemplului și îndeamnă toți participanții la COP29, inclusiv pe cei din instituțiile UE, să nu folosească avioane private, ci să aleagă opțiunea de transport cea mai puțin poluantă cu putință pentru a ajunge la destinație;

89. constată că sectorul agricol a reprezentat 10-12 % din emisiile antropice la nivel mondial și 11 % din totalul emisiilor UE în 2020 ([31]); observă că emisiile din sectorul agricol la nivelul UE au scăzut cu 25 % din 1990 ([32]), dar au rămas relativ stabile în ultimele două decenii;

90. subliniază totuși că fermierii și sectorul agricol se confruntă, în același timp, cu presiuni tot mai mari din cauza efectelor schimbărilor climatice, inclusiv cu temperaturi în creștere, secete, precipitații și inundații imprevizibile, și recunoaște că aceștia sunt parteneri indispensabili în asigurarea securității alimentare, menținerea unor zone rurale dinamice și atingerea obiectivelor de neutralitate climatică; subliniază, în acest sens, necesitatea de a continua să se depună eforturi în direcția unor sisteme alimentare sustenabile și reziliente și recunoaște atât potențialul de reducere a emisiilor de GES în sectorul agricol, cât și contribuția potențială a fermierilor și a silvicultorilor la eliminarea și stocarea naturală a dioxidului de carbon în soluri și păduri; subliniază că este important ca fermierilor să li se ofere posibilitatea de a contribui activ și de a participa la dezvoltarea politicilor de atenuare a schimbărilor climatice, de adaptare la acestea și de conservare a ecosistemelor; salută, în acest sens, dialogul strategic privind viitorul agriculturii în UE și angajamentul președintei Comisiei, Ursula von der Leyen, de a prezenta o viziune pentru agricultură și sectorul alimentar în primele 100 de zile ale mandatului noii Comisii, pentru a asigura competitivitatea și sustenabilitatea pe termen lung a sectorului agricol al UE în limitele planetei noastre;

91. subliniază că o tranziție către practici agricole mai sustenabile și lanțuri de aprovizionare mai scurte, trecerea la alimente, regimuri alimentare și stiluri de viață mai sănătoase și diminuarea risipei alimentare vor reduce în mod semnificativ emisiile din lanțul alimentar, vor îmbunătăți atenuarea și adaptarea, vor reduce presiunea asupra biodiversității și terenurilor și poluarea aerului și a apei și vor contribui la refacerea calității solului și a ecosistemelor; reiterează faptul că trebuie abordat consumul excesiv de produse ultraprocesate;

92. subliniază necesitatea unor cadre de politică care să sprijine fermierii în tranziția către practici agricole sustenabile, acordând o atenție deosebită micilor fermieri, prin punerea la dispoziție a unor instrumente, mecanisme, tehnici, oportunități, cursuri de formare și stimulente financiare pentru adoptarea de practici agricole inteligente din punct de vedere climatic, care îmbunătățesc productivitatea și contribuie totodată la atenuarea schimbărilor climatice și la adaptarea la acestea și îi recompensează pe fermierii și silvicultorii care contribuie la decarbonizarea economiei și colaborează cu natura, conservând biodiversitatea și ecosistemele naturale; evidențiază că este important să se pună la dispoziția sectorului agricol metodologii cuprinzătoare de stabilire a unui sistem de contabilizare a emisiilor de GES care să acopere diferitele tipuri de agricultură; invită UE să crească investițiile în tehnologii și inovații verzi în sectorul agricol, cum ar fi agricultura de precizie, sistemele de irigații sustenabile, practicile agricole inteligente din punct de vedere climatic și practicile agroecologice care permit o utilizare mai eficientă a resurselor, cum ar fi apa și energia; evidențiază, în plus, importanța politicilor care facilitează accesul la astfel de soluții inovatoare și instrumente digitale; subliniază importanța dezvoltării unei agriculturi mai sustenabile prin oferirea de alternative fermierilor pentru a reduce utilizarea îngrășămintelor și a pesticidelor sintetice și producția acestora; semnalează că aceasta, alături de creșterea nivelului de sechestrare naturală a dioxidului de carbon în soluri și în materia organică din sol, poate oferi beneficii multiple prin creșterea fertilității solului, refacerea biodiversității și asigurarea unui potențial de atenuare substanțial; subliniază necesitatea de a urmări mai bine reziliența, prin sprijinirea gestionării riscului de secete prelungite și prin promovarea culturilor cu un consum mai mic de apă și a practicilor sustenabile care sporesc reziliența ecosistemelor;

93. invită toate părțile să depună în continuare eforturi în vederea punerii în aplicare a Declarației EAU de la COP28 privind agricultura durabilă, sistemele alimentare reziliente și acțiunile climatice;

94. subliniază cât este de important să se asigure condiții de concurență echitabile pentru producția agricolă la nivel mondial, care să se bazeze pe standarde înalte de protecție a mediului, de bunăstare a animalelor și de monitorizare a conformității;

([31]) Agenția Europeană de Mediu, „Progress and prospects for decarbonisation in the agriculture sector and beyond” („Progrese și perspective de decarbonizare în sectorul agricol și în afara acestuia”), Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene, Luxemburg, 2022.

([32]) Agenția Europeană de Mediu, „EEA greenhouse gases – data viewer” („Gazele cu efect de seră – vizualizatorul de date al AEM”), 13 august 2024.

95. afirmă cu tărie că sectorul apărării trebuie să contribuie la reducerea emisiilor, menținând în același timp eficacitatea operațională, și că dezvoltarea tehnologiilor și a strategiilor de decarbonizare în sectorul apărării ar trebui accelerată; constată că includerea emisiilor dezagregate generate de sectorul militar în datele transmise CCONUSC este voluntară și că, în prezent, nu este posibilă identificarea emisiilor de GES generate de sectorul militar raportate din datele transmise CCONUSC; invită vicepreședintele Comisiei/Înaltul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, Comisia și Consiliul să formuleze o propunere pentru a contabiliza în mod transparent emisiile generate de sectorul militar în cadrul CCONUSC, care să țină seama de adoptarea Busolei strategice pentru securitate și apărare, și pentru a pune pe deplin în aplicare Foaia de parcurs privind schimbările climatice și apărarea;

96. evidențiază faptul că mecanismul UE de ajustare la frontieră în funcție de carbon (CBAM) este un instrument esențial de stabilire eficace a prețului emisiilor provenite de la produsele importate în UE, de reducere a emisiilor generate de aceste produse și de abordare a relocării emisiilor de CO_2, sprijinind totodată adoptarea tarifării carbonului la nivel mondial în paralel cu luarea unor măsuri de decarbonizare industrială în țările cel mai puțin dezvoltate; invită Comisia să ia măsuri pentru a extinde domeniul de aplicare al CBAM în conformitate cu dispozițiile Regulamentului CBAM ([33]), colaborând totodată cu țările terțe pentru a înlesni punerea corectă în aplicare a mecanismului și a încuraja introducerea tarifelor pentru emisiile de CO_2;

97. salută faptul că, potrivit Băncii Mondiale, 24 % din emisiile de la nivel mondial fac în prezent obiectul tarifării carbonului ([34]); regretă însă că atât nivelul acoperirii, cât și cel al prețurilor rămân mult prea scăzute pentru a fi îndeplinite obiectivele Acordului de la Paris; salută faptul că mai mulți parteneri comerciali ai UE au introdus comercializarea certificatelor de emisii de carbon sau alte mecanisme de stabilire de tarife pentru aceste emisii; invită Comisia să încurajeze și să sprijine în continuare alte părți să introducă sau să îmbunătățească mecanisme similare de stabilire de tarife pentru emisiile de carbon și să exploreze legături și alte forme de cooperare cu mecanismele de stabilire de tarife pentru emisiile de carbon existente în afara UE; invită Comisia, în acest sens, să introducă garanții pentru a se asigura că orice legătură cu EU ETS va continua să aducă contribuții suplimentare și permanente la eforturile de atenuare și nu va submina angajamentele interne asumate de UE privind emisiile de GES; salută crearea Grupului operativ al Comisiei privind stabilirea de tarife pentru emisiile de carbon la nivel internațional și diplomația piețelor și invită Comisia să se asigure că acest grup operativ devine pe deplin funcțional în timp util;

98. observă că GST subliniază importanța tranziției către stiluri de viață sustenabile și modele sustenabile de consum și producție în eforturile de combatere a schimbărilor climatice, inclusiv prin abordări ale economiei circulare, și că acest lucru subliniază necesitatea de a continua dezvoltarea economiei circulare în UE, inclusiv prin susținerea inovării și a investițiilor în soluții și modele de afaceri circulare și în piețe pentru materiile prime secundare, și scoate în evidență importanța reducerii deșeurilor și a unui grad mai mare de reciclare; reamintește angajamentul din PAM 8 de a reduce considerabil amprentele UE legate de utilizarea materiilor prime și de consum, pentru a le adapta cât mai curând posibil la limitele planetei; invită Comisia să stabilească măsuri pentru a accelera trecerea la o economie circulară și utilizarea sustenabilă a resurselor, asigurând în același timp o tranziție justă și favorabilă incluziunii;

99. subliniază că trebuie să se ia în discuție impactul industriei textile asupra climei și mediului, acest sector generând aproximativ 8-10 % din emisiile mondiale de GES și un consum substanțial de resurse, în special de apă și energie ([35]); recunoaște că industria textilă trebuie să joace un rol important în tranziția către o economie circulară și să abordeze provocările legate, de exemplu, de prevenirea generării de deșeuri, gestionarea deșeurilor, eliminarea microplasticelor, utilizarea apei, supraproducția, durabilitatea generală și netoxicitatea procesului de producție și posibilitatea de reciclare a produselor textile, inclusiv prin asigurarea faptului că textilele sunt concepute astfel încât să fie durabile și reciclabile; accentuează că este imperios necesar să se lucreze la stabilirea unor standarde la nivel mondial pentru situațiile în care mărcile pot face afirmații legate de mediu cu privire la un produs;

100. evidențiază necesitatea de a combate dezinformarea ecologică prin instituirea de standarde mondiale coerente și transparente în materie de afirmații legate de mediu, care să îi ajute pe consumatori să facă alegeri în cunoștință de cauză și să prevină dezinformarea ecologică, garantând că afirmațiile legate de sustenabilitate sunt susținute de dovezi verificabile;

101. subliniază că schimbările climatice, deficitul de apă și degradarea mediului duc la împuținarea resurselor naturale, pot exacerba conflictele și tensiunile, precum și deficitul de alimente și catastrofele naturale și contribuie într-o măsură semnificativă la strămutarea oamenilor și la înmulțirea amenințărilor;

([33]) Regulamentul (UE) 2023/956 al Parlamentului European și al Consiliului din 10 mai 2023 privind instituirea unui mecanism de ajustare a carbonului la frontieră (JO L 130, 16.5.2023, p. 52, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/956/oj).

([34]) Banca Mondială, „State and Trends of Carbon Pricing 2024" („Situația și tendințele stabilirii de tarife pentru emisiile de carbon în 2024"), Washington DC, 21 mai 2024.

([35]) Corporația Financiară Internațională, „Strengthening Sustainability in the Textile Industry" („Consolidarea sustenabilității în industria textilă"), Washington DC, 2023.

102. constată că regiunea mediteraneeană este una dintre regiunile cele mai afectate de schimbările climatice, aceasta încălzindu-se cu 20 % mai repede decât media mondială și existând previziuni care estimează că 250 de milioane de persoane vor fi afectate de deficitul de apă în următorii 20 de ani ([36]) și se vor confrunta cu incendii forestiere din ce în ce mai frecvente, cu consecințe grave asupra mijloacelor de subzistență ale comunităților costiere, asupra sectoarelor economice și asupra biodiversității; invită Comisia și statele membre să acționeze urgent, cooperând cu partenerii mediteraneeni pentru a implementa măsuri ambițioase de adaptare și pentru a desfășura acțiuni de atenuare, punând accentul pe gestionarea apei, refacerea ecosistemelor și tranzițiile economice sustenabile;

103. subliniază că schimbările climatice afectează patrimoniul cultural cu o viteză și o amploare fără precedent; subliniază necesitatea de a intensifica eforturile de protejare și salvgardare a patrimoniului cultural și natural mondial, punând accentul pe o mai bună pregătire pentru riscuri și pe consolidarea rezilienței la schimbările climatice;

104. subliniază necesitatea de a intensifica acțiunile UE de adaptare și reziliență la schimbările climatice și de pregătire pentru acestea prin consolidarea mecanismului de protecție civilă al UE, pentru a întări capacitatea Uniunii de a preveni și a gestiona dezastrele naturale transfrontaliere și de mare amploare din ce în ce mai frecvente;

105. constată că există un interes științific și politic tot mai mare față de modificarea radiațiilor solare, un set propus de abordări în materie de inginerie climatică vizând reflectarea prin metode artificiale a luminii solare și răcirea planetei, de exemplu, prin injectarea de aerosoli stratosferici; subliniază că modificarea radiațiilor solare nu tratează în niciun mod cauza de bază a schimbărilor climatice, că nu există nicio certitudine științifică legată de efectele acesteia și că pune în pericol stabilitatea climatică și geopolitică, posibil într-un mod catastrofal; reamintește că o rezoluție a ONU privind guvernanța mondială a fost blocată; invită Comisia să ia măsuri în privința modificării radiațiilor solare, prin inițierea unui acord de neutilizare pentru a opri implementarea acesteia, a-i restricționa dezvoltarea și a ridica obiecții la o viitoare instituționalizare a modificării radiațiilor solare în cadrul instituțiilor internaționale, în concordanță cu principiul precauției și în absența unor dovezi cu privire la siguranța sa și a unui consens mondial deplin cu privire la acceptabilitatea acesteia;

Schimbările climatice și problematica de gen

106. subliniază importanța abordărilor incluzive în cadrul procesului CCONUSC, inclusiv în Programul de lucru pentru o tranziție justă; invită toate părțile, inclusiv UE și statele sale membre, să își intensifice eforturile de integrare a egalității de gen în CSN-urile și planurile lor naționale de adaptare revizuite, precum și în politicile privind clima și mediul, în special în cele legate de atenuare, adaptare și pierderi și daune; reliefează faptul că toate părțile trebuie să întreprindă acțiuni mai concrete pentru a îndeplini angajamentele noului Plan de acțiune pentru egalitatea de gen convenit la COP25 și să convină asupra unui nou program de lucru privind egalitatea de gen și asupra unui plan de acțiune aferent pentru perioada de după 2024; îndeamnă statele membre și Comisia să își intensifice eforturile pentru a atinge obiectivele stabilite în Planul de acțiune al UE privind egalitatea de gen III;

107. consideră că trebuie îmbunătățit și facilitat accesul femeilor la o finanțare incluzivă a combaterii schimbărilor climatice, observând că femeile au un acces disproporționat de redus la resursele financiare pentru proiectele de adaptare la schimbările climatice și de atenuare a acestora; îndeamnă UE și statele membre să prezinte rapoarte cu privire la capacitatea de reacție la dimensiunea de gen a contribuțiilor lor la finanțarea combaterii schimbărilor climatice și să mărească coerența dintre sprijinul pentru aspectele de gen și cel pentru problemele climatice prin intermediul instrumentelor de acțiune externă și al BEI;

108. evidențiază importanța creșterii participării femeilor la procesul decizional în contextul diplomației în domeniul climei, inclusiv în delegațiile COP și în poziții de lider la toate nivelurile acțiunilor climatice; invită toate părțile să urmărească realizarea parității de gen în cadrul delegațiilor lor și la toate nivelurile de luare a deciziilor și de negociere privind schimbările climatice; îndeamnă toate părțile să desemneze un punct focal național pentru egalitatea de gen și schimbările climatice și să își mărească resursele, formarea și sprijinul aferente, inclusiv în UE;

109. accentuează că capacitatea de adaptare și vulnerabilitatea diferă în funcție de gen, vârstă, abilități, rasă și ocupație; invită, prin urmare, toate părțile să evalueze nevoile populațiilor vulnerabile, să răspundă la acestea și să le acorde prioritate în planurile lor naționale de adaptare, în comunicările privind adaptarea și în CSN-uri;

([36]) Experți mediteraneeni privind schimbările climatice și de mediu (MedECC), „Risks associated to climate and environmental changes in the Mediterranean region. A preliminary assessment by the MedECC Network Science-policy interface – 2019” („Riscurile asociate schimbărilor climatice și de mediu în regiunea mediteraneeană. O evaluare preliminară realizată de interfața știință-politici a rețelei MedECC – 2019”), 2019.

110. evidențiază nevoia de a accelera acțiunile care vizează reducerea riscurilor de dezastre și sunt receptive la dimensiunea de gen și, prin urmare, acțiunile de implementare a Cadrului de la Sendai într-o manieră care ia în considerare dimensiunea de gen; solicită să se depună în continuare eforturi pentru a acorda prioritate dimensiunii de gen și a ține seama de aceasta în pregătirea pentru dezastre, în special utilizând seturi de date dezagregate privind reducerea riscurilor de dezastre;

Industria, întreprinderile mici și mijlocii și competitivitatea

111. consideră COP29 un pas important de la semnarea Acordului de la Paris în 2015; accentuează că eforturile de combatere a schimbărilor climatice ar trebui să urmărească reducerea sărăciei energetice și sporirea rezilienței și a competitivității industriei și a întreprinderilor mici și mijlocii (IMM-uri) din UE și să le ofere acestora oportunități care se pot concretiza dacă legiuitorii se angajează să adopte răspunsuri de politică adecvate, în timp util, personalizate și bazate pe solidaritate și un cadru de tranziție stabil și previzibil; invită toate părțile la CCONUSC să își asume angajamente și să pună în aplicare aceste politici și măsuri adecvate;

112. subliniază că politicile favorizante bine concepute pot asigura coerența dintre acțiunile climatice, inovare, decarbonizare, crearea de locuri de muncă și competitivitate; reamintește că, prin investițiile în industrii și tehnologii inovatoare și sustenabile, în conformitate cu tranziția curată și justă, vor prospera atât clima și economia noastră, cât și calitatea locurilor de muncă și bunăstarea socială;

113. consideră că este de maximă importanță pentru UE să asigure o tranziție justă, rapidă și echitabilă pentru a menține sprijinul public pentru acțiunile climatice, să conducă prin puterea exemplului și să asigure avantajul primului venit, protejând în același timp piața internă de concurența neloială din partea țărilor din afara UE și menținând condiții de concurență echitabile pentru industriile europene pe plan mondial, în special prin soluționarea problemei prețurilor ridicate ale energiei, care le erodează în prezent competitivitatea;

114. consideră că obiectivul de a deveni primul continent neutru din punct de vedere climatic până cel târziu în 2050, crescându-ne totodată competitivitatea, va necesita o transformare industrială profundă și o adaptare în majoritatea sectoarelor; este de părere că vor fi necesare investiții masive pentru a sprijini transformarea sistemului energetic, ținând seama de situațiile diferite de la care pornesc statele membre; solicită UE să ia în considerare o mai bună aliniere a cadrului financiar la Acordul de la Paris;

115. subliniază că UE ar trebui să facă tot posibilul pentru a menține poziția de lider și competitivitatea globală a industriilor sale și a IMM-urilor în tranziția către o economie cu zero emisii nete de gaze cu efect de seră; evidențiază necesitatea unor politici inovatoare pentru a recâștiga, a menține și a extinde domeniile în care UE este lider;

116. accentuează că industriile și IMM-urile se confruntă cu o transformare substanțială pe drumul către o economie cu zero emisii nete; subliniază necesitatea de a oferi instrumente și sprijin adecvate pentru etapa de tranziție, încurajând în același timp inovarea și asigurând competitivitatea; reamintește că IMM-urile trebuie să fie sprijinite și stimulate în această tranziție de către legiuitori, în special prin asigurarea accesului la finanțare pentru tehnologii, servicii și procese sustenabile, prin simplificarea procedurilor administrative și prin asigurarea de șanse egale în achizițiile publice;

117. subliniază necesitatea de a continua rapid decarbonizarea industriei europene, consolidându-i totodată competitivitatea, și de a menține sprijinul UE pentru acest demers; reamintește, în acest sens, adoptarea Regulamentului privind industria care contribuie la obiectivul zero emisii nete și ia act de anunțarea unui viitor act legislativ privind accelerarea decarbonizării industriale și a unui nou Pact pentru o industrie curată, care vizează canalizarea investițiilor în infrastructură și industrie, în special pentru sectoarele mari consumatoare de energie, și sprijinirea piețelor-lider în dezvoltarea, producția și diseminarea tehnologiilor curate în industrie; consideră că Fondul pentru inovare al UE ar trebui să sprijine în continuare extinderea tehnologiilor curate și inovatoare și a lanțurilor de aprovizionare ale acestora;

118. evidențiază că gestionarea carbonului poate juca un rol în atenuarea emisiilor de proces în industriile greu de decarbonizat și în reducerea emisiilor inevitabile; ia act, în acest context, de strategia recentă de gestionare a carbonului industrial, care urmărește elaborarea unui plan de acțiune al UE pentru a crește captarea, stocarea, transportul și utilizarea emisiilor de CO_2 provenite de la instalațiile industriale și de producere a energiei și pentru a elimina CO_2 din atmosferă;

119. subliniază că sunt necesare resurse financiare adecvate pentru a sprijini tranziția în contextul următorului cadru financiar multianual, inclusiv prin instrumente de finanțare specifice care să răspundă în mod eficient nevoilor de finanțare ale industriilor europene;

120. recunoaște rolul esențial al IMM-urilor, în special al microîntreprinderilor și al întreprinderilor nou-înființate, în stimularea și realizarea inovației, a creării de locuri de muncă și a creșterii economice, precum și în deschiderea de drumuri pentru tranziția digitală și cea verde prin inovare și soluții tehnologice de ultimă generație; subliniază că IMM-urile au nevoie de o legislație clară, coerentă și previzibilă pentru a se dezvolta și a crea locuri de muncă; scoate în evidență barierele specifice cu care se confruntă astfel de întreprinderi în efortul de a dobândi acces la instrumente financiare și capital public și privat;

121. accentuează că trebuie să se promoveze pieţele competitive pentru produsele de bază și metalele rare care sunt esențiale pentru tranziția verde; subliniază că menținerea dependenței de un număr mic de furnizori are efecte negative asupra industriei UE și solicită diversificarea furnizorilor; salută, în acest sens, adoptarea Actului european privind materiile prime critice și intenția Comisiei de a propune un nou act legislativ privind economia circulară; subliniază importanța crucială a unei economii circulare pentru obținerea unei eficiențe maxime a utilizării resurselor și a independenței în ceea ce privește materiile prime critice; atrage atenția asupra necesității de a îmbunătăți aprovizionarea internațională, inclusiv prin intermediul viitoarelor parteneriate pentru comerț și investiții curate, asigurându-se totodată că sunt aplicate standarde sociale, de mediu și în materie de drepturi ale omului echivalente cu cele din UE;

122. subliniază necesitatea unor programe de calificare specifice, inclusiv de recalificare și perfecționare, care sunt esențiale pentru consolidarea forței de muncă și pentru a răspunde cererii tot mai mari de forță de muncă în domeniile tehnologiilor curate și inovatoare, eficienței energetice, surselor regenerabile de energie, renovării clădirilor și stocării energiei; ia act, în acest sens, de importanța academiilor pentru industriile care contribuie la obiectivul zero emisii nete; reliefează necesitatea de a investi în educația în domeniul STIM (știință, tehnologie, inginerie și matematică) pentru a satisface cerințele de pe piața muncii și de a stimula potențialul de inovare al UE; subliniază că este important să se consulte toți partenerii sociali în procesul de analizare a deficitului de competențe și de concepere a setului de instrumente de politică pentru acoperirea acestui deficit;

Politica energetică

123. observă cu îngrijorare că subvențiile pentru combustibilii fosili au crescut vertiginos la nivel mondial în ultimii ani ([37]); regretă că subvențiile pentru combustibilii fosili în UE au rămas la un nivel constant din 2008, la aproximativ 55-58 de miliarde EUR pe an, și chiar au crescut la 123 de miliarde EUR în 2022; remarcă, în acest sens, că tendințele actuale în materie de investiții nu sunt aliniate cu nivelurile necesare pentru ca lumea să atingă obiectivele convenite la COP28 de a tripla capacitatea de energie din surse regenerabile și de a dubla rata de îmbunătățire a eficienței energetice și că este nevoie de dublarea cheltuielilor anuale curente pentru producția, rețelele și stocarea energiei din surse regenerabile în 2030 ([38]);

124. scoate în evidență potențialul neutilizat al energiei geotermale de a aduce o contribuție semnificativă la atingerea obiectivelor Acordului de la Paris și ale politicii energetice a UE; încurajează părțile să facă schimb de bune practici, cunoștințe tehnologice și rezultate ale cercetării și inovării în domeniul tehnologiilor geotermale;

125. reamintește aspectele legate de energie ale rezultatului primei evaluări la nivel global din cadrul Consensului EAU, în special tranziția de la combustibilii fosili pentru a obține zero emisii nete de gaze cu efect de seră până în 2050, în conformitate cu datele științifice, triplând capacitatea de energie din surse regenerabile la nivel mondial și dublând rata anuală globală medie de îmbunătățire a eficienței energetice până în 2030, și apelul de a accelera implementarea și investițiile în tehnologii și sisteme curate, sustenabile, sigure și eficiente din punct de vedere energetic; solicită o evaluare continuă a progreselor înregistrate în atingerea acestor obiective;

126. observă că este oportun să se stabilească un obiectiv global complementar de creștere de șase ori (la 1 500 GW) a capacităților de stocare a energiei în sectorul energiei electrice și, în sens mai larg, să se îmbunătățească flexibilitatea sistemului până în 2030, în conformitate cu obiectivele convenite de miniștrii energiei din G7 în aprilie 2024; scoate în evidență necesitatea de a acorda mai multă atenție soluțiilor tehnologice care vizează reducerea gazelor cu efect de seră din atmosferă;

([37]) AIE, *Fossil Fuels Consumption Subsidies 2022* (*Subvențiile pentru consumul de combustibili fosili în 2022*), februarie 2023.

([38]) AIE, *World Energy Investment 2024: Overview and key findings* (*Investițiile în energie la nivel mondial în 2024: situația generală și principalele constatări*), iunie 2024.

127. subliniază importanța reducerii globale a emisiilor de metan din lanțurile de aprovizionare cu combustibili fosili în timpul tranziției către sisteme de energie curată pentru a atinge nivelul global de reducere cu 75 % a emisiilor de metan până în 2030, astfel cum se reflectă în scenariul AIE privind obținerea unui nivel zero de emisii nete până în 2050; îi invită pe semnatarii angajamentului mondial referitor la metan să accelereze acțiunile de reducere a emisiilor de metan până în 2030; ia act de faptul că Regulamentul privind metanul ([39]) introduce instrumente de monitorizare la nivel mondial pentru a spori transparența emisiilor de metan provenite din importurile de petrol, gaze și cărbune în UE și pentru a asigura condiții de concurență echitabile între operatorii din UE și din afara UE, ținând cont în același timp de securitatea aprovizionării;

128. subliniază că schimbările climatice și evenimentele meteorologice extreme au un impact din ce în ce mai grav asupra sistemelor noastre energetice, inclusiv asupra producției de energie hidroelectrică, a producției de bioenergie, a eficienței centralelor termice și a cererilor de încălzire și răcire; observă că energia din surse regenerabile poate înregistra adesea niveluri variabile de producție, ceea ce evidențiază necesitatea de a dezvolta capacități de stocare;

129. remarcă revizuirea aprofundată a legislației energetice a UE în cadrul pachetului „Pregătiți pentru 55”, care a aliniat această legislație la obiectivul mai ambițios al UE de reducere a emisiilor de GES cu cel puțin 55 % până în 2030 astfel încât să se ajungă la neutralitate climatică până cel târziu în 2050; subliniază că atingerea obiectivelor noastre în materie de climă și energie depinde de punerea eficientă în aplicare a pachetului „Pregătiți pentru 55”; consideră că și alte părți ar trebui să întreprindă eforturi similare și relevante, cu încurajare din partea UE și în cooperare cu aceasta;

130. solicită ca Pactul pentru o industrie curată anunțat să asigure competitivitatea industriilor și să creeze mai multe locuri de muncă de calitate, prin măsuri specifice sectoarelor și transsectoriale, aducând simplificări, atrăgând investiții și asigurând accesul la surse de energie și materii prime sustenabile și sigure, la prețuri rezonabile, în parteneriat cu industria, partenerii sociali, instituțiile financiare și toate părțile interesate, pentru a sprijini industriile noastre în traiectoria lor către un viitor neutru din punct de vedere climatic, cu argumente economice;

131. subliniază rolul central al eficienței energetice, al surselor regenerabile de energie, al unui sistem energetic diversificat și al surselor de energie cu emisii scăzute de dioxid de carbon în tranziția către o economie neutră din punct de vedere climatic; recunoaște totuși importanța alinierii politicilor și măsurilor privind energia din surse regenerabile și eficiența energetică – astfel cum a procedat UE în cadrul pachetului „Pregătiți pentru 55” – pentru a atinge neutralitatea climatică cel târziu până în 2050 și pentru a respecta Acordul de la Paris, profitând de șansa scăderii actuale a costului energiei din surse regenerabile și a tehnologiilor de stocare a energiei; salută, în acest sens, adoptarea reformei urgente și specifice a organizării pieței energiei electrice, care urmărește să contribuie, printre altele, la stimularea producției de energie din surse regenerabile, la capacitarea și protejarea consumatorilor și la reducerea dependenței facturilor la energie ale consumatorilor și întreprinderilor de fluctuațiile de prețuri pe termen scurt;

132. reamintește angajamentul Uniunii față de principiul „eficiența energetică înainte de toate”, care ia în considerare eficiența din punctul de vedere al costurilor, eficiența sistemului, capacitatea de stocare, flexibilitatea cererii și securitatea aprovizionării;

133. subliniază necesitatea unor investiții publice și private semnificative în rețeaua energetică a UE și în infrastructura aferentă, pentru a permite modernizarea și extinderea acestora, precum și integrarea flexibilă suplimentară a surselor de energie regenerabile, a măsurilor de eficientizare și a soluțiilor de stocare pentru a furniza energie curată, suficientă, sigură și la prețuri accesibile pentru cetățenii și industria noastră; accentuează, în special, nevoia de a moderniza rețeaua de energie electrică a UE pentru a permite creșteri substanțiale ale capacității de energie din surse regenerabile, variabilitatea producției, schimbarea tiparelor fluxului de energie electrică în Europa și noile cerințe; reamintește importanța eliminării barierelor, inclusiv a complexității proceselor de autorizare pentru infrastructura electrică, în efortul de a integra în continuare sistemele energetice ale statelor membre, ceea ce va crește potențialul Uniunii de producere de energie curată, precum și importanța stimulentelor pentru dezvoltarea interconexiunilor; evidențiază că este necesar ca statele membre să atingă obiectivul de interconectare la un nivel de 15 % în domeniul energiei electrice până în 2030;

134. subliniază că atingerea unui nivel de zero emisii nete de gaze cu efect de seră la nivel mondial până cel târziu în 2050 va necesita acțiuni globale coordonate și că țările în curs de dezvoltare vor avea nevoie de asistență internațională pentru a-și realiza tranzițiile verzi; observă cât este de important să se consolideze cooperarea transfrontalieră strânsă și schimbul de bune practici cu partenerii internaționali în domeniul elaborării politicilor și al transferului de știință și tehnologie;

([39]) Regulamentul (UE) 2024/1787 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iunie 2024 privind reducerea emisiilor de metan în sectorul energetic și de modificare a Regulamentului (UE) 2019/942 (JO L, 2024/1787, 15.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1787/oj.

135. subliniază că trebuie încurajate parteneriatele cu țări din afara UE în ceea ce privește dimensiunile externe ale politicilor energetice; remarcă eforturile UE de a construi alianțe energetice cu o perspectivă de dezvoltare durabilă;

136. ia act de declarația lansată la COP28 ([40]) de peste 20 de țări, printre care 12 state membre ale UE și Ucraina, privind obiectivul de a tripla capacitatea energetică nucleară de la nivel mondial până în 2050;

137. subliniază rolul central al cetățenilor și comunităților locale într-o tranziție energetică globală de succes și barierele specifice cu care trebuie să se confrunte aceștia pentru a dobândi acces la instrumente financiare și capital public și privat; scoate în evidență importanța legislației UE, care stabilește cadrul necesar care le permite să devină prosumatori, să producă, să stocheze și să vândă energie din surse regenerabile și care oferă cetățenilor, printre alte entități, servicii de răspuns la cerere și de eficiență energetică; subliniază că acquis-ul UE reprezintă o bună practică transferabilă partenerilor internaționali care doresc să-și accelereze tranziția ecologică într-un mod echitabil din punct de vedere social și democratic;

Cercetarea, inovarea, tehnologiile digitale și politica spațială

138. salută rolul programului Copernicus și al noului Centru de cunoștințe al UE privind observarea Pământului în monitorizarea uscatului, a atmosferei și a mediului marin; subliniază importanța capacităților de observare prin satelit pentru a monitoriza, a modela, a prezice și a sprijini elaborarea politicilor privind schimbările climatice, inclusiv monitorizarea emisiilor de metan, a evenimentelor supergeneratoare de emisii și a absorbanților de carbon; evidențiază necesitatea de a promova programe comune de cercetare pentru a dezvolta tehnologii și infrastructuri care să abordeze atât protecția spațiului, cât și a climei; reliefează importanța parteneriatelor public-privat pentru a promova cooperarea între guvern și agențiile spațiale comerciale; subliniază nevoia de a obține o adevărată autonomie strategică a UE în domeniul sateliților și de a investi în continuare în economia spațială;

139. reamintește importanța contribuției cercetării și inovării la atingerea obiectivelor stabilite în Acordul de la Paris și a obiectivelor Pactului verde european; subliniază că marea majoritate a cercetărilor și inovațiilor necesare pentru a obține zero emisii nete până în 2050 încă trebuie realizate; regretă că UE încă nu și-a îndeplinit obiectivul stabilit cu mult timp în urmă, de a investi anual 3 % din PIB în cercetare și dezvoltare, și solicită găsirea unor noi abordări pentru a stimula finanțarea cercetării și dezvoltării industriale;

140. salută, în special în această privință, rolul pe care îl joacă Orizont Europa și parteneriatele sale, cum ar fi întreprinderile comune și comunitățile de cunoaștere și inovare ale Institutului European de Inovare și Tehnologie, în stimularea colaborării dintre sectorul public și cel privat, cu scopul de a contribui la realizarea neutralității climatice și a tranziției verzi, asigurând în același timp că inovațiile sunt durabile, disponibile, accesibile și la prețuri rezonabile pentru toți;

141. subliniază că trebuie să se atragă mai multe investiții, atât publice, cât și private, în cercetarea, inovarea și introducerea unor noi tehnologii durabile, inclusiv în industriile cu utilizare intensivă a forței de muncă, precum și în actualizarea rețelelor de infrastructură și a proiectelor care contribuie la realizarea obiectivelor Pactului verde european și ale Acordului de la Paris și, dacă este necesar, să se recurgă la crearea altora noi;

142. subliniază că este important să se asigure coerența și consecvența stimulentelor, cu scopul de a promova tehnologiile curate și inovatoare în vederea atingerii obiectivelor pentru 2030 și 2050, abordând implementarea tehnologiilor deja mature și investițiile în noi tehnologii, a căror dezvoltare ar putea fi necesară pentru a atinge obiectivul Uniunii de neutralitate climatică până cel târziu în 2050;

143. subliniază că UE trebuie să colaboreze la cercetările din domeniul tehnologiei, al industriei și al științei inovatoare pentru a putea să aducă contribuții importante la Acordul de la Paris; solicită implementarea strategiei anunțate în domeniul științelor vieții din Europa; invită Comisia să încurajeze parteneriate strategice de cercetare pentru a asigura condiții de concurență echitabile în Europa;

([40]) Declarația ministerială privind obiectivul de a tripla capacitatea energetică nucleară, semnată la 2 decembrie 2023.

144. subliniază că digitalizarea constituie unul dintre factorii-cheie de stimulare a integrării sistemului energetic, deoarece poate permite fluxuri dinamice și interconectate de purtători de energie, precum și conectarea unor piețe mai diverse, și poate furniza datele necesare pentru a corela cererea și oferta și a optimiza gestionarea rețelelor; evidențiază potențialul tehnologiilor digitale de a crește eficiența energetică și, astfel, de a reduce emisiile totale de GES, recunoscând în același timp că este necesar să se adopte de urgență practici sustenabile pentru a reduce la minimum amprenta din ce în ce mai mare de carbon și de consum de resurse a digitalizării și a sectorului tehnologiei informației și comunicațiilor, în special a centrelor de date și a altor infrastructuri de calcul; reiterează obiectivul UE ca centrele de date să devină neutre din punct de vedere climatic și foarte eficiente din punct de vedere energetic până cel târziu în 2030, în conformitate cu strategia sa digitală;

Rolul Parlamentului European la COP29

145. consideră că Parlamentul ar trebui să facă parte integrantă din delegația UE la COP29, dat fiind că trebuie să aprobe acordurile internaționale și că joacă un rol central în punerea în aplicare la nivel intern a Acordului de la Paris, în calitate de colegiuitor al UE; se așteaptă, prin urmare, să i se permită să participe la reuniunile de coordonare ale UE din cadrul COP29 de la Baku și să i se garanteze accesul la toate documentele pregătitoare; se angajează să acționeze independent și să evite conflictele de interese;

°
° °

146. încredințează Președintei sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre și Secretariatului Convenției-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice, cu rugămintea să fie adusă la cunoștința tuturor părților la Convenție care nu sunt membre ale UE.